

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.28/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**Са главног претреса од 14. априла 2010.
године**

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Оптужени Грујић и Поповић.**
- **Браниоци адвокати Шалић Миломир и Проле Станислав.**
- **Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић.**
- **Пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам данас планирала да читамо ове исказе сведока из претходне фазе поступка и писмене доказе, али пошто у понедељак нисмо стигли да на молбу оптуженог Бранка Поповића он изнесе допуну своје одбране, онда ћемо данас искористити ово време за то, а ако буде времена читаћемо ове исказе.

Само да Вам кажем да не заборавим. Ви сте се нешто, ја нисам Вас тад схватила па сам видела да сте Ви у грешци 15. марта 2010. године, да сте Ви рекли да сам ја тражила Вашу сагласност за неке сведоке, а онда сте рекли да, пошто се колега Шалић изјаснио, Ви се нисте изјаснили, помињали сте неке сведоке из претходне фазе да се Ви слажете да се путем неке камере прочитају, видео камере, прочитају искази Лазаревић Сретена, сведока «Х», Буљубашић Јасне, Гогич Милета, Николић Мирослава и Зорана Матића. То Вас нисам ни питала јер за то не треба ваша сагласност, само изјашњење странака. То су претходни сведоци али се нисте изјаснили за ове сведоке из друге оптужнице које је тужилац предложио да се прочитају а нису непосредно испитани, а у истрази су испитани, као што су Иванић Радо, Николић Радинко, Араповић Милан, Савић Миле, Пожарац Бранко, Радић Божо, Радовић Горан, Васиљевић Стево, Перић Драган, Ивановић Влајко, Аћимовић Жарко, а за ове умрле и не треба

сагласност суду да чита изјаве умрлих и оних који одбијају да дођу а у иностранству су. Значи, не треба нам сагласност за Гојкић Мехмедалију, што је опет бранилац Шалић рекао да није сагласан.

Значи, за ове што сам данас прочитала треба нам јер уколико ћемо читати, тужилац предлаже да се читају. Ако се Ви не саглашавате онда значи. Добро, сад се не чује, станите за микрофон. Значи, морамо.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се саглашавам са предложеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим, значи да се не позивају, ови што сам данас прочитала?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је оптужени Бранко Поповић изјавио да жели да изнесе допуну своје одбране.

Изволите.

ДОПУНА ОДБРАНЕ ОПТУЖЕНОГ ПОПОВИЋА

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имао сам неколико разлога, потребу да изнесем допуну одбране на оптужницу која је против мене поднета. Ја лично верујем у светињу суднице и величанство правде. Међутим, верујем да ствари нису онакве често какве изгледају, да чињеницама може да се манипулише као што мислим да се у многим чињеницама у овом поступку манипулише. То доводи мене у незгодну ситуацију а доводи и судско веће, удаљује од пута истине. Сви докази тужилаштва нуде се посредно, чак шта више од појединих сведока и исти докази су оспорени и то у великом делу. Међутим, они се и даље спомињу у оптужници као један од главних носилаца оптужнице. То је питање Споменке Стојкић. Она је оптужницу оспорила у четири ставке.

Искрено се надам да нећу бити осуђен само због тога што сам оптужен и само што сам оптужен по оним ставкама по којима сам оптужен него да ћу бити једнако третиран и моје доказе као и доказе тужилаштва да би суд са свим својим достојанством донео правилну одлуку.

Ја бих прво кренуо кратко од питања Дивича, Дом културе, Челопек и све оно што се грађанима Дивича догађало. И даље се провлачи кроз оптужницу и даље се провлачи кроз судски поступак моја наводна одговорност за дешавање са грађанима Дивича у поступку њиховог исељења прво према Кладњу а потом према Црном врху, односно раздвајању, те упућивању једног дела грађана преко Црног врха у Калесију, а другог дела грађана затварање у шлолски центар па потом у «Инжињеринг» и на крају у Дом културе.

Ја понављам са тим немам ништа. Да би то указао само ћу четири ствари употребити. Изјава Василић Маринка, командира станице полиције од 27.03.2006. године јасно каже на почетку је договорено све притворске јединице обезбеђење врши полиција. Над свим притворским јединицама надзор врши суд. Над ниједном притворском јединицом никаквих обавеза нема ни ТО нити ја лично. Међутим, и даље се провлачи моја одговорност по свим овим питањима по које сам набројао везано за Дивич па до самог непредузимања довољно енергичних мера да би се спречиле оне трагедије које су се десиле у Дому културе, с тим што ја морам овде напоменути још једанпут у времену кад су се десиле те трагедије ја више нисам ни био на дужности са које би могао утицати да се те мере предузму и да се спречи ова несрећа која се десила. Дакле, полицијска станица која је добила само један задатак са потпуним упутством за 24-часовно обезбеђење објекта и људи у том Дому, није извршила свој задатак и то дежурање полицијске станице у ствари у извршавању оног договора да полицијске станице обезбеђују све притворске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу да Вас прекинем да Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сад ово износите завршну реч или Вашу одбрану или оцену исказа сведока, чије су ово речи «на почетку је договорено», да ли то кажете да је Маринко рекао или је то Ваше сазнање од онда или оцена доказа до сада изведених? Не разумем. Нећу умети да схватим ово што Ви, заиста ми није.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово што сам рекао да је Маринко рекао ја сам то нашао читајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сад цитирате Маринкове речи, не износите Вашу одбрану, је ли то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја износим моју одбрану госпођо председнице, ја Вас молим да ме схватите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли ме разумете. Ви на пример кажете на почетку је договорено, да ли је то Ваше сазнање нама кажете јер пре

кажете да не знате да су људи затворени, а сад кажете, само моменат, сад сте рекли «на почетку је договорено да све притворске јединице обезбеђује полиција». Да ли Ви учествујете у том договору?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја кад говорим о почетку, говорим о почетку међунационалног рата на територији Зворника. То вам је рекао сведок "Q" и рекао је Маринко. Тај део се није мењао до краја рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које притворе, не зна Маринко, није ни рекао да је знао за притворе у почетку нити да је било ко њему дао задатак. Ко је ово «на почетку је договорено», да ли је то Ваша сада одбрана или је то Ваш закључак, не разумем Вас?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, то је оно што сам ја прочитао Маринкову изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви одбрану дајете, немојте читати изјаве других сведока.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па моја одбрана је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам јуче рекла немојте завршну реч давати.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта дајете, ово није одбрана. Ви сад мени говорите шта сте закључили, је ли тако, оцењујете доказе, Ви говорите сад шта сте закључили из Маринкових речи. То је сад дискутабилно, можда је неко закључио да је неко друго, неко треће. Ви оцењујете његов исказ сад. Кад сте рекли «на почетку је договорено» мени сад није јасно јесте ли Ви то закључили па рекли то да је то или Ви знате да је на почетку договорено да све притворе обезбеђује полиција? Да ли Ви то знате, ако Ви то знате реците одакле Ви то знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја сам то прочитао у изјави Маринковој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми сад реците, ја не знам. Сутра кад будем читала овај транскрипт неће ми бити јасно да ли Ви износите Вашу одбрану или износите закључке о ономе што су неки сведоци рекли.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја износим моју одбрану, а ово сам прочитао у изјави Маринковој, а сличну изјаву је дао и сведок "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли «на почетку је договорено», па сам ја мислила да је то Ваша сада одбрана. Немојте цитирати сад.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад кажем почетак мислим на почетак рата, а то је 06. до 08. април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па небитно да ли је почетак, крај, него договорено. Ко је договорио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Договорили су сведок "Q", они који су основали притворску јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви да ли знате нешто о томе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не знам ништа, него сам чуо на суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте, зашто се нисте консултовали са браниоцем око ове одбране Ваше? Неће бити јасно ово што причате данас.

Кад сте рекли «на почетку је договорено», да ја Вас сада нисам питала, ја бих закључила да Ви кажете да је на почетку то договорено и да Ви знате о том договору и да сте минимум бар учествовали у том договору, а сад испада да је то Ваш закључак оцењујући оно што је рекао Маринко. Да ли схватате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте, ја кажем оно што је рекао Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То онда није Ваша одбрана, то је оцена доказа, то се ради на крају главног претреса.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Други део везан, да би овај део Челопека, да кажем скинуо одговорност и објаснио, са себе, у Челопеку је постојала полицијска станица пре него што су људи доведени, дакле никакве везе са тим нема територијална одбрана нити имам ја. Пре него што су људи доведени тамо постојала је полицијска станица а кад су људи доведени онда су добили задатак са пуном оспособљеношћу да чувају људе, да чувају објекат у периоду који је требало да буде да се они пребаце на муслиманску територију. Они то очигледно нису успели. Оптуживати мене да нисам предузео довољно енергичне мере да се спречи она несрећа која је направљена је без основе јер ту нисам ни био. Исто то потврђује све и Миљановић Мико, тако да што се тиче Дивича то је све што имам да кажем. Да поновим оно, да учиним јасније оно што сам рекао у првој изјави.

Што се тиче «Економије», ја бих Вас молио да ми дозволите, да прихватите да «Економију» поделимо на два дела. Први део је од оснивања, дакле од почетка рата па до момента кад су стражари заједно са притвореницима прешли у Техничко школски центар а потом у Суд за прекршаје и «Економију» која је као притворска јединица формирана касније кад је била празна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су Ваша сазнања, ово сад што причате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нажалост ово су моја сазнања из времена кад смо открили ту тајну притворску јединицу. То су моја садашња, а знам и једно и друго нормално, јер знам да је била прво притворска јединица, говорио је о њој Лазаревић, говорио је о њој и Вуковић, говорили су да је Црни тамо био тукао оног једног човека итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Црни?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па то су говорили, кажем, Вуковић и Лазаревић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви шта кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не знам, нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што онда причате о томе данас као да знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја хоћу са овим да уведем у «Економију 2», која је проблематична, то је ова «Економија» која је настала после 01. маја и у којој су настале оне највеће страхоте које су се десиле, а које нису у одбрани изношене нити обрађиване али су, оно шта је мени посебан повод,

али су у образложењу пресуде Торе и Кораћу јасно и гласно од овог суда дате да је изјава госпође Буљубашић и потпуна и веродостојна. У таквом изразу ја то тако схватам да чини мене одговорним јер је њена изјава веродостојна и упечатљива. Ја кажем та изјава нити је веродостојна нити је упечатљива из простог разлога што је веома препознатљиво ко је хапсио Буљубашића, ко је саопштио да је Буљубашић у затвору, ко је дао обезбеђење, ко је одвео Буљубашића у затвор и где је Буљубашић одведен, са тим немам никакве везе, то имамо изјаве сведока. Велика разлика између Буљубашић Јасне и овога Лазаревића је, између осталог и термин кад је тај несретни Буљубашић убијен и то је дакле, то је оно што показује да ја са тим догађајима немам никакве везе изузев што сам иницирао и на основу те иницијативе дошао до откривања те притворске јединице и до разбијања такве притворске јединице, да су ти људи одведени у затворску јединицу, а сведок «Х» код мене.

У овоме делу око «Економије», веома јасно притвореници кажу ко је био тамо, ко је долазио и малтретирао, ко је долазио и тукао, изузев једнога који је наводно радник «Глинице», налази се негде у иностранству, који је 15.-ог отишао из «Економије» који не зна ко му је рекао. Нико други није споменуо да сам ја долазио на «Економију». Ја указујем суду да се надам да оваква врста сведочења и доказивања неће бити употребљена да би се доказала моја кривица. Дакле, нити се зна ко је тај човек, нити се зна ко је њему рекао нити је ико то потврдио. То је Јасна Буљубашић јасно изнела, то нисам рекао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ми сад ценимо исказ сведока из правноснажне пресуде?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, него указујем на нешто што је проблематично у тој изјави. Што се тиче, по питању разбијања «Економије 2», нећу понављати, речено је све да смо предузели мере, да смо удаљили оне који нису хтели да нам кажу ко је то урадио, да смо због тога имали великих проблема али да се то реализовало. Хоћу само на једну ствар указати која нема везе непосредно с овим али има везе са убиством људи, то је кратки временски размак, убиством људи у Челопеку. Господин Жућо, за кога, дозволићете ми као заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он заштићени сведок.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па јесте некакав сведок за кога је мени чудно, човек је сведок овде који је обећао истражном судији нека документа као доказе па га је преварио, па је обећао истражном судији па га је преварио, па обећао овом већу па га је преварио. Е, тај човек сад сведочи против мене, а истовремено од његових сарадника веома јасно добијамо сазнања од Микца и Николића да се та јединица понашала као најобичнија банда и да је само због њих распала се а да није истина да је Жућо био у контакту са мном када је Репић направио онај несретни масакар у Каракају, у

Челопеку. Дакле, само на то желим указати и ништа више, ово друго је речено у ранијој одбрани.

Читајући пресуде Кораћа и Славковића везано за капетана Хусу Паравлића, морам се обратити суду. Господин Кораћ тврди, према ономе какво је образложење, веће усваја да је господин Паравлић био у Зворнику негде тамо после 01. јуна и да су га они одвели и предали у његову матичну јединицу у Лађевце. Ја и даље остајем, као што је рекао и сам Паравлић, био је крајем јуна, крајем маја а приче да је он покушавао да лажно се представљајући пређе Дрину па да се прикључи муслиманским формацијама преко да побегне су само фантазије које су чисте лажи. Зашто? Не знам. Хусо Паравлић у својој изјави како је дао није мени ни ујак ни брат да би лагао изјавом за мене. Кораћ има разлога да скрива кад је био у Зворнику у то време само из разлога што се то дешавало око 01.-ог кад се дешавало оно у ТШЦ-у, кад се у ТШЦ-у највише спомиње његова јединица. Према томе, има разлога то да се спомиње и да отклања да он то није учествовао. Ја се надам да ће овај суд изјаву господина Паравлића уважити са више поштовања а уколико треба предлажем суду да позове и његову супругу и његову фамилију и да се на такав начин дође до више података а да се искористе и могућности прикупљања података из Лађеваца и команде ратног ваздухопловства кад је он био на одмору, кад се вратио и кад је приведен у Лађевце. Иначе, користи се израз често да је он хапшен. Није он хапшен он је разоружан. Тај човек је разоружан, да је хапшен он би имао лисице, био би везан, био би под стражом итд.

Код Стојкић Споменке стварно не знам госпођо председнице да ли треба нешто објашњавати. Госпођа Стојкић у два елемента побија оптужницу онај део који тужилац мени ставља на терет, с друге стране госпођа Стојкић јасно и гласно каже она се морала јавити по неком позиву ако је позив био због тога што се плашила од неких хапшења која су претходно требала бити у неколико наврата па је она лагала па се извукла из тога. Ко су сад ти они? Ко је то њу хтео да хапси, зашто је хтео да је хапси и колико пута? Ко је та особа коју је она добро проценила па се ње бојала па се јавила да не би била ухапшена? То сигурно нисам био ја и она веома јасно каже да мене не познаје. То она веома јасно каже, чула јесте али не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је у судници препознала?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У судници?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У судници да ли ме је препознала не знам, али она је Вама, у тексту ћете видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били тај дан у судници? Добро, ајмо даље.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Она веома јасно каже да она мене не познаје а да је чула, то ћете наћи у трећем, четвртом реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче тога да сам ја позвао заменика командира страже да њу спроведе и пропусти кроз шаке, она опет каже да то није истина, да тај заменик командира страже не говори истину, него да су је одвели други људи и да никаквог пропуштања кроз шаку није било спомињања. Опис који је дала за мене не одговара мени по ниједној основи, а завршни део, имамо онај, ја бих рекао круцијални део, то је када Лазаревић каже да је позиван да буде сведок пред међународним организацијама да би она добила неко обештећење за боравак у затвору. Ви сте је питали да ли је сведочио, он је то одбио са речима зато што нису знали ко је за то одговоран, нису знали ко је њу ухапсио. Па не могу да верујем да суд може и даље да провлачи тезу да они нису знали 5 година раније кад су материјално стимулирани, а пред овим судом 5 година касније знају сваки детаљ, добро нису рекли колики су ми нокти били. Према томе, њена изјава је по основу овога веома јасна.

Ишао бих на овај други део Козлук. И сад и онда сам рекао кад је Козлук исељаван, изузев сазнања да траже да се иселе, нисам био на ниједној дужности која је била одлучујућа да би о томе одлучивала. Козлук је стално тражио исељење, цело време рата и на почетку и у средини и касније и стално се исељавао. Четири хиљаде људи је остало у Козлуку после кад је почео рат, кад су се исељавали било је 1.600. Где су остали? Нестали су својим путем, дакле иселили су се. Жућини људи лепо кажу да су водили често разговоре, Жућо каже чак и да су разговори такви били да је требало отворити границу да би се они иселили према Тузли. Дакле, с друге стране добили смо од Бањановића тешке речи, врло проблематичне о ужасним условима исељења, о порођајима у вагонима, теретним вагонима, путовањима у теретним вагонима и онда на крају Вама хвала, добили смо од Хага снимак да то није истина, да су они путовали путничким вагонима и никаквим теретним вагонима. Што се тиче онога да он прича да је било пуцњаве по селу је истина. Било је пуцњаве по селу, ја то веома добро знам, ми смо војсци казали, војсци Републике Српске у Козлуку вероватно нећете имати проблема, највероватније нећете имати проблема. Једну ноћ кад су са Бошковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, коме сте то казали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Одреду Обреновићу и његовом одреду, Обреновићу и његовом одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте казали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не ја него сви ми заједно смо то казали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ви заједно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е, па сад Вам то не могу казати, сад да ја побрајам ко то заједно, да ли је био овај или онај, то не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте казали војсци Републике Српске?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када смо казали? Па онда када су они, кад је ЈНА се повукла, повлачила и остављала одред као носилац војске Републике Српске који ће бранити ту територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте у првој одбрани поменули да је у одреду био Обреновић, нешто друго сте рекли, за оног Јокића што сам Вас питала Душка?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па био је и Јокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта два одреда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, Обреновић је био командант и био је главни шеф њима свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, које формације?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тог одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Јокић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па Јокић је, колико ја знам, био инжињерац и као такав је коришћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Драган, Душко Јокић? Ко је тај инжињерац, шта је он био тад у првој половини?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је тад био човек који је замењивао Обреновића кад Обреновић није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коју је имао функцију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је он био начелник штаба у одреду, тако нешто, мислим да је тако нешто био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли Ви са њим сарађивали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не, ја сам га видео можда два, три пута и ништа више, знам да је дебељушкаст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Јокић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јокић, да ли је Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба, је ли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мислим да је био начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И два, три пута у којим ситуацијама сте с њим то сарађивали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је то било у граду, а којим поводом не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службеним поводом или приватним поводом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Приватним, приватним, службених повода ми нисмо имали да се видимо, није било потребе да се видимо. Само ово да завршим. Пуцњава коју спомиње Бањановић, веома непоштено спомиње. Истина да је пуцњава било, ја је нисам чуо, ја сам за њу чуо и ујутру смо отишли у Козлук са позиције Бошковића војска одреда је приметила да Муслимани из Ковачевића и Витинице иду према Козлуку, то Вам је рекао и сам Бањановић да је један део са оружјем изашао напоље, да иду према Козлуку и онда су ови изашли, дочекали их и направили их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви то знате ово сад што причате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па тако што нам је јављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је јављено?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па јављено је ја мислим свакоме и полицији и председнику извршног савета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то Вама јављено 26. јуна када Ви тад, кажете, нисте ништа у Зворнику?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, ту се не разумемо. Те пуцњаве кад су биле и покушај да се упадне у село, то је било још пре 01. јуна и тад смо ми ишли сви ујутру рано да видимо шта је то. Ја се јесам обратио Бањановићу и рекао «Фадиле, јесмо ли се овако договорили? Договорили смо се да ниједан војник не сме ући у».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је то по Вама било?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па то је било пре 01. јуна, негде средином маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако рекли, ни они нико тако не каже, то сад први пут кажете. Они кажу да је било пар дана уочи, пар дана уочи исељења кажу. Шта Ви на то кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То не знам ништа. То ја не знам ништа. Да ли је било поново, то ја не знам ништа, можда јесте, можда није. Неко мора да зна, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта има овај «Р» против Вас, овај сведок «Р», што каже да сте Ви звали раније?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам ја шта има сведок «Р», ја сам га слушао и сада и прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што он Вас терети за тај Козлук да сте Ви све то организовали аутобусе итд., за исељење људи? Какве везе има то са обезбеђењем болница, брана, хидроцентра, исељавање?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Какве везе има? Па ми смо били у позицији да је требало бранити брану, да је требало бранити оно што је најопасније било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам какве везе има ангажовање аутобуса за превоз људи са обезбеђењем бране, односно зашто он то прича? Ви кажете да Ви то нисте урадили то што он Вас терети?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, то је оно где се пише да је фактура за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то његов исказ сведока, да сте Ви рекли да назове Бошка?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем не знам ја шта он прича, он шта прича то не знам, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, били смо у истој судници?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Слушао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто он говори то, а Ви кажете није тачно да сте Ви тај аутобус организовали, ништа?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ништа нисам организовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оне дописе што имамо, писмене доказе ни то није тачно, ништа није?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја Вам кажем и сад Милић је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што дођосте Ви онда то јутро?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Милић је овде рекао као директор аутотранспортног предузећа да је добио налог писмени, у левом углу печат да аутобусе да се превезу људи из ТШЦ за Пилицу. Тај протоколарни печат штаб ТО никад није имао. Сведок «Р» је овде рекао да никад нисмо слали позиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад причамо о ТШЦ, је ли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О одласку ТШЦ у Пилицу, о томе причамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово сад говорим о Милићу као Милићу и о ономе шта је рекао везано за њега сведок «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас само питала шта сведок «Р» има против Вас, да ли имате неки конфликт?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, ја мислим да нисмо имали конфликт, мислим да нисмо имали конфликт, мислим да нема повода, нема повода да се служи неистинама и то мало више, једино уколико није стимулисано са неке друге стране и са другим поводима, што се ја лично не бих чудио али нећу о томе да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које стране, с којим поводима? Завршите мисао до краја, не разумем.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ако га је неко стимулисао да говори оно што говори, материјално стимулисао, о томе говорим. Друго, не мислим да је сведок «Р» имао иједан-једини разлог да буде негативан у изреци према мени и према мом понашању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немамо мотив? Добро, наставите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте, овде је веома битно, Жућо је сведочио да у моменту кад је добио информацију да је Репић направио масакре у Дому, да је он радио везом ступио са мном, проверавао и дошли одозго, тражили мене итд. Имате изјаве његових сарадника како је информација горе дошла, дакле нису имали никакав систем везе са мном ни руповке, ни мотороле. Друго, имате везу, имате изјаву да успут нису нигде свраћали до Дома, дакле нико није мене тражио ни у касарни ни по граду да би са мном се договарао које мере да предузме, него су то њихове локалне мере а посебно што са Жућом и његовом формацијом ми после оног упада у штаб, ми смо само очекивали метак у леђа, а не никакву сарадњу да са њима можемо да обавимо. Керкез, Микац и остали Вам лепо кажу да је Жућа се представљао као командант целог града, да је желео да преузме све функције у граду и да се припремао на то. Ја то нисам рекао, рекли су они а да смо осетили, осетили јесмо сви ми који смо се били укључили да их удаљимо после «Економије 2».

Око «Економије 1», то сам заборавио молим Вас, сви проблеми везани за «Економију 1» који се тичу мене потичу од Лазаревића. Лазаревић и Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то направили неку «Економију 1» и «Економију 2»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам Вам рекао на почетку да би се разликовало шта је шта, ја сам направио, нудим и Вама да ми прихватите да бих ја могао лакше да пратим шта је шта. Мислим да ће користити, да ће то користити и Вама и тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то овде изјавио да су постојала два периода на «Економији», да та «Економија» једно време није коришћена?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па у изјавама свих сведока смо имали да је «Економија 1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви били некад на тој «Економији»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта онда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Знам, али ме оптужница терети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведоци, има и Ваша одбрана, суд ће ценити. Сад Ви причате о нечему да никад нисте били, већ направисте тамо сад неку.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хоћете ли ми дозволити само да укажем на један моменат. Лазаревић каже да сам долазио често сваки дан и то није битно, то су ситне ствари, а онда каже разговарао сам са притвореницима енглески. Ја енглески не знам бекнути. Верујте ми, убеђен сам да Лазаревић зна још мање, а они притворени људи и помоћни радници са грађевине знају још мање. Дакле, измишљотине које је Лазаревић смислио то је као тројански коњ, неко му даје задатке а он онда прича све и свашта. Ја кажем опет, енглески ја не знам да проговорим једну-једину реч. На «Економији» нисам никад био ни док је био Лазаревић тамо са овим првима ни касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у Суду за прекршаје некад?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У Суду за прекршаје јесам био, први пут сам био кад је звато из Сарајева за неку размену за једног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је звато? Ко је звао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па звао је, немојте ме питати име, звао је неко чији је брат био у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је звао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тај неко је звао општински штаб ТО не знајући ко је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што зове општински штаб ТО за некога ко је у затвору?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, Ви сад мене питате зашто је тај неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо то закључивати, ја Вас питам да ли Ви можете нама то да објасните?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не могу, не могу да Вам објасним зашто је он звао баш штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па то ја Вас питам? Што не позва суд или полицију него баш Вас, то Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сад сте ми дали повод. Рекао је да полицију није смео да зове јер има људи с којима је тај човек био у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вам ја сад дала повод да то? Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Био у завади и био је под сумњом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био у завади с ким?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тај човек који је био у притвору, био је са неким у завади у полицији, био је под сумњом за неко, ја мислим убиство или аутом убиство или тако нешто, нешто је било али не знам шта. Углавном ја сам отишао, преузео сам обавезу да одем да видим тог човека, отишао, видео, вратио се, овај човек звао поново, рекао сам да је све у реду, уколико они нађу за размену нек иду у размену и завршен посао. Други пут сам био кад су довезени ови људи са «Економије 2» кад је сведок «Х» остао код мене и ја га одвезао у болницу, а остали одвезени у затвор као најсигурније место где могу бити заштићени од оних који су их довели у такву ситуацију и испребијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао да они иду тамо на сигурно место?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То питајте оне који су их пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, Ви то сад кажете, па ја Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Чули сте од капетана, овога господина Вуковића да је то био капетан Обреновић, да је Јовић и да је било војске. Е, сад ко је рекао идемо у затвор, то ја не знам, ја знам да је само стража дошла код мене и рекла јер сам ја тражио посебно тог човека да је капетан Јовић оставио једног човека, упознао сам се са њим, видео унакаженог човека, припремио све, однео га у болницу, сместио га у болницу, прегледе обавио да га не би неко дирао и вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у суду шта би?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У суду после подне паралелно звао сам Жућу да ми кажу, пошто ми је капетан рекао да су то Жућине будале направиле, ја понављам речи и извињавам се што користим тај израз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви тог дана по функцији, шта сте, командант штаба ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је капетан Миле Јовић, сада покојни, шта је тог дана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је био капетан извиђачке чете одреда војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко сте Ви, у којој сте ви корелацији Ви и тај Миле?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем у једним другарским односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немојте другарске, питам Вас службено? Да ли сте ви у неким односима надређености, подређености или не? Ви командант штаба ТО и капетан, шта сте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја над њим немам надређеност, он нада мном нема надређеност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вас двојица радите заједно по затворима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја радим свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је Ваш посао и његов везан за затвор, то Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче затвора нико није хтео затвор, ми смо тражили, рекао сам Вам, ми смо тражили где нестају људи, од оне две муслиманке које су дошле и рекле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас да траже нестале?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте да кажу да су два униформисана човека одвела њеног мужа и комшију и да се не враћају данима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазе у штаб?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дошли у штаб, након тога дошла Буљубашићка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она дошла у штаб?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И она дошла. Што је она дошла кад после каже да су јој у кући били полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми цитирати исказе сведока које смо саслушавали. Ја Вас питам да разјаснимо сад неке ствари. Значи и суд шта сад дошли су у суд и шта тамо има?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тамо сам нашао начелника СУП-а и срео сам се са Браном и договорили смо се да предузмемо све мере да их простора Зворника удаљимо све оне који су то направили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, шта сазнадете, ко је то направио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па добили смо, прва информација је неке Жућине будале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници ТО, је ли, Жућини?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То смо ми добили. Ја сам тражио Жућо да ми каже ко је то урадио, што је он одбио речима «Раде то и други а све се нама приписује».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли Жућа каже он довео те људе у суд?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Шта је ли Жућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам Жућа каже је ли он те људе довео у суд, јесте ли утврдили ко је те људе задржао, затворио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ма не, у суд ко их је довео, довео их је капетан Обреновић са неколико војника и капетаном Јовићем, а Жућини људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био капетан Обреновић, полиција, шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Капетан Обреновић је био командант војног одреда у ВРС-а у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим с обзиром да хапси људе, шта он каже, јесте ли причали са Обреновићем како он то хапси људе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, моје мишљење је да, пошто сам замолио и по основу замолбе Јовић је узео да прођушка, како сам Вам и рекао први пут где се ти људи налазе, да је капетан Обреновић који је имао врло присне односе и поверење велико у капетана Јовића са њим отишао на ту дужност и пронашли те људе, узели их, отели их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где их пронашли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Пронашли их на тој «Економији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је ту затворио на «Економију», јесте ли сазнали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко их је ту затворио, ја опет Вам говорим, рекли су ми Жућине будале. Жућу позивам да ми каже ко су ти људи, он то одбија, на основу тога ми закључујемо да их треба све удаљити из простора Зворника и на основу тога долази оних 175 потврда да нису чинили кривична дела и до 18.-ог плата. Након тога користећи се војском Југославије, бојећи се хапшења у Југославији, они излазе напоље. Приче да су они из простора Зворника изашли као припадници ЈНА су обмане, они нису припадници ЈНА, они су припадници посебних формација. Комаде су припадали, ја мислим сами себи. Дакле, други пут у затвору сам био тада кад смо договарали са Пантелићем да се предузму све мере, да се дозна, Пантелић је већ био позвао медицинско особље да се дозна ко је то порадио и да се то спречи по сваку цену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па био сам код Пантелића у канцеларији, а после смо сишли у затвор да прођемо кроз затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који затвор?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па затвор у Суду за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Ви идете у затвор у суду?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је други пут, није опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па други пут, што опет Ви идете у затвор? Шта ћете Ви у затвору као командант штаба Територијалне одбране?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Пантелић ме је позвао да у овој ситуацији екстремној прођемо кроз тај затвор и сишао сам. То је други пут, дакле, једанпут и други пут и крај. Екстремни случај је био овај други пут а први пут је био онај око интервенције за оног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте никад испитивали по тим затворима као што сведоци причају?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам никад испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испитивао затворенике?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ове у затвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуштали, ослобађали, испитивали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? И што ови сведоци то говоре?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Који сведоци? Ови сведоци из затвора? Ја никад у затвор више нисам ушао нити било кога испитивао. То сте могли да чујете и од овога Среде Вуковића и од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Среда Вуковић о томе не прича. Ја Вас питам за ове сведоке који причају о томе, зашто они то говоре то Вас питам, мотиве њихове, који су мотиви?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја такве нисам нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нашли? Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дужан сам ово што сам прескочио за «Економију 1» веома битно, Лазаревић каже да сам ја 17.-ог долазио као командант штаба одбране и да ме је довео Вуковић. Ја сам постао командант штаба одбране 28.-ог. Вуковић каже да је мене упознао око 15. маја као команданта штаба одбране како сам му се представио јер то кад сам дошао, кад су ови људи били у затвору и тад ме први пут уопште у животу видео. Дакле, Лазаревићева изјава не стоји. Нажалост, ми смо у прилици били да се два-три дана по изласку, по удаљењу ових јединица из Зворника због учинка на «Економији 2» велики део тих људи врати назад. То сте Ви чули овде од кога су они били плаћани, од кога су били позивани, од кога су били слати на оружано, на штаб ТО. Једноставно да буде јасно и суду и свим учесницима овде у сали, нису сви Срби стајали иза формација, ни полиције, ни војске, ни штаба ТО у оном смислу позитивном. Било је и њих којима је одговарао и хаос и лоповлук и оно што не ваља, тако да су се многи укључили у те јединице и чинили оно што не ваља, а ми смо чували леђа да не добијемо метак у леђа.

Керкез са својом грешком објашњава да је возио Брану, није возио Брану него је возио мене на Дивич кад су рекли да хоће да се иселе, а о даљим активностима изузев што сам био тамо и упутио људе да се јаве у општину где ће бити са неким повезаним ко ће то им помоћи око исељења, ја даљих веза са исељењем Дивича немам никаквих. Морам се вратити на сведока «Х». За мене, признаћете сведок који много вреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сведок?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сведок «Х».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Х»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: «Х». Сведок «Х» две ствари ми је битан. За разлику од Лазаревића мене описује као младоликог човека. Лазаревић ме описује као 53, 54 године, црн итд. Верујте да ја све мислим да Лазаревић

за оно време мисли о неком другом човеку. Ево, како он описује ја верујем, чини ми се да може лако да буде да он описује другог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то други командант штаба ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не мора бити члан штаба ТО, ко је тамо код њих улазио, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то могао да буде?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам председнице ко је улазио у затвор, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја тај нисам. Сведок «Х» оно што је за овај суд, за мене чудно а тужилаштво не реагује, сведок «Х» набраја поименично људе који су хапсили, који су били ухапшени, који су били пребијени, који су били убијени, има и људи којима не зна ни име ни презиме, има и људи којима зна шта су носили од обуће а не зна им име. Нажалост, ја сам оптужен за делатност где нисам никад био, ових људи нема нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нема везе са судом.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па нема везе са судом, има везе са тужилаштвом. Сведок «Х» је објаснио како сам поступио према њему и шта сам урадио за њега. Ја се са тим поносим мада знам да ми то ништа не значи. Што се тиче Буљубашић Абдулаха, Абдулаха ја у животу, видели сте из завршног оног дела Абдулаха ја у животу нисам видео. Њега су ухапсили, што Јасна то не каже пред судом, полицајци и каже мајорови људи, ког мајора, не зна. Она веома добро зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она каже да су се представили, да су они Ваши специјалци.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Она каже да су они послати од начелника СУП-а као њено обезбеђење. Она каже да су, кад су ухапсили њеног мужа, кад је он рекао не треба нигде да иде, након пар минута дошла су кола са ликом једног од бораца погинулих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас сад да цитирате.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, са једним инспектором СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео дан је жена сведочила. Све знам шта је рекла. Ценићемо ми и Вашу одбрану у односу на Бубицу и њену, исказе свих сведока и Ваших.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немојте Бубицу, немојте молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем у односу на Бубицу, значи све ћемо ценити. Ви цените оно што иде Вама у прилог. Тужилаштво цени оно што иде оптужби, суд цени све. Према томе, немојте Ви сад мене да цитирате шта је жена причала пре три године цео дан. Знамо шта је причала, знамо шта сте Ви. Цениће суд шта је уверљивије. Све друге доказе ћемо ценити, значи како једне тако друге. То морамо да радимо. Немојте ми сад цитирати шта је она причала.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја само покушавам у три реченице са тим да завршим. По свим елементима начелник СУП-а је рекао да је ухапшен по захтеву СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже? То је Ваша сад одбрана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођа Јасна. Не, госпођа Јасна. Госпођа Јасна на 44. страни, доле отприлике око половине. Госпођа Јасна каже да јој је начелник обећао због тога што се бојала кад је сазнала да је муж ухапшен, да ће јој дати обезбеђење и послао људе који су ухапсили њеног мужа и учествовали у претресу свих објеката, свих станова њене породице. Дакле, све полиција и последње, треће, командир, командант на платним списковима, на платним списковима се може видети ако се не верује изрекама полицајаца. Командир те посебне јединице полицијске Гогић каже да су та хапшења и та мучења вршена по налогу начелника Државне безбедности. То сте видели. У свим тим активностима мене и начелника и овога ТО нема нигде. Ево ја око тога нећу даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим у исказу Јасне Буљубашић из којег цитирате три реченице. Хоћемо сада да идемо по овим другим реченицама о њеном односу и причама с Вама? Нећемо то сад ваљда да радимо побогу.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, ја нећу даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте анализирали тај неки део за који Ви сматрате да је битан, је ли тако и сад би ми шта требали да целу њену изјаву где она Вас помиње, контакт с Вама, прича с Вама, нећемо то да радимо сад, није ни место, није ни време, знате. Шта сад треба ми овде због публике то да радимо, шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сад читамо шта је она рекла за Вас, је ли? Нећемо. То ће суд да цени.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам навео шта сматрам веома битним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Важни за вас нормално, схватила сам шта сте Ви навели? Добро. Али не може суд да цени парцијално, да ли схватате Ви?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих Вас молио пет реченица још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд мора све да цени.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Које нису овако везане. Госпођа Јасна је рекла да је мене упознала на почетку. У завршном утврђивању је рекла, питала да ли смо се срели у «Стандарду», не нисмо, срели се у мају, слаже се она, јесмо ли се срели у хотелу, нисмо и ту је разговор завршен. Према томе, Јасна у овом делу веома јасно коинциденција име и ово, веома јасно каже да оно што је рекла на почетку за мене да се срела и јела бадеме, смокве у «Стандарду» код мене, није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сад нисте Ви ни тај о коме Јасна прича или шта као за Споменку Стојкић или јесте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, па неко је други, ја мислим да је по опису који она даје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је неко други да би то, тај човек с ким је она причала цео мај је неки други, је ли то сад?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не цео мај. Госпођо председнице, Ви сте направили грешку и кад је Јасна сведочила, то је био април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо о мају када је њен муж убијен и кад сазнаје оно све. Је ли Ви нисте тај човек с којим она прича или јесте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја јесам у мају месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Само није тачно оно што она прича да сте говорили?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У априлу и ово што она прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно? Само је значи тачно да сте Ви тај човек а није тачно оно што она прича? Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Има једна битна ствар коју сте Ви у образложењу пресуде Кораћу и овоме Торе казали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, која је правноснажна. И шта ћемо са том пресудом да је поцепамо, шта да јој радимо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То су изјаве «Ф», «Т» и «Четири», то су контрадикторне изјаве, једна другу искључује. Како је дата у образложењу и у ком образложењу ја могу очекивати да ће се она појавити и као образложење за мене. Ја бих Вас молио да на то обратите пажњу. Потпуно су контрадикторне, овај је дошао цео, неударен, онај је давао сат итд.

Не желим разговарати о пуковнику Илићу, он је рекао што има. Једно је јасно, бригада је њему познато постојала, функционисала да ли ефектно или мање то је мање битно, али бригада не функционише само онда кад је књишки формирана него онда кад команда формира свој штаб и испуни услове да две дужности извршава, прво организационо формира бригаду и друго брани територију коју треба да брани. У време о којем ми говоримо, о којем се говори у оптужници, бригада је постојала, делимично формирана са недисциплином великог дела војника, са мањком кадрова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте рекли није битно да ли ефективно командује? То сте рекли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не. Да ли је ефективно спремна до краја књишки, а ефективно он командује, командант командује. Можда се нисмо разумели, ако треба да поновим ја ћу поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас. И ко је 01. јуна по Вама онда, Ви сте чули овај догађај, је ли Вама спорно ово што причају ови оштећени шта се дешава на том Бијелом Потоку, догађај сам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја на Бијелом Потоку шта се дешава не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко по Вама ту командује, ко окупља све те чете 01. јуна, по Вама, ево Ви нам реците да Вас искористимо овде Ваша војна знања? Значи, ја сад Вас питам као тог дана сте Ви командант штаба Територијалне одбране, је ли тако 01. јуна, ја Вас питам ко је то могао да организује све оне чете – грбовачку, петковачку, ову, ону, брњичку, да

обједини све те људе и оне маскиране и немаскиране и војне полицајце и разне цивилне полицајце, ко је могао то да?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нису то само чете него и батаљони, бар како је речено. Госпођо, ја у том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да нам кажете ко је то радио? Ви кажете Ви сте били у штабу, у граду?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите ми, ја ћу покушати да кажем моје размишљање. Ја у то време нисам се налазио у простору у коме се то дешавало нити сам уопште знао да се воде разговори о исељавању тог простора. То је једно. Друго, људи су овде казали, чини ми се Аднан, је ли Аднан се зове овај полицајац, Аган, али најупечатљивији је био особље које је било са њим, изашао је на Клису на раскрсницу са својим стварима да се исели а онда су се појавили тенкови и војници са напетим оружјем и отерали их према Бијелом Потоку успут раздвајајући их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тог 01. јуна, Ви сте командант штаба, ко је то 01. јуна командир тенковске чете, ко?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Командир тенковске чете никад нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас то питала да ли сте Ви били. Ја Вас питам да ли знате као командант штаба тог дана ко је командир чете тенковске?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Наредбу, употребе толиких војника и толиких средстава могла је доћи само из «Стандарда» од кога, или од команданта или од његових сарадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког команданта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Командант је Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте раније помињали тог Благојевића, никад до оног дана на претресу? У истрази нисте га поменули.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За другу оптужницу у истрази уопште нисте помињали.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Онда то прихватите као превид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прочитали? Немам ја шта да прихватам, морамо да ценимо све одбране. Јесте ли прочитали Ви шта сте рекли у истрази о том догађају?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле разлике после, на претресу, можете ли да објасните?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим да је деконцентрација, а кажем опет, чули сте од Илића каракајској чети није могао нико издати заповест него командант. Можете мислити ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант чега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Командант бригаде. Ко је онда могао да изда мото-механизованој јединици и толикој пешадији да изађе у активност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, каракајској чети, командире чете, командант бригаде физички издао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Или његов начелник или онај кога је он овластио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај био?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па откуд бих ја то знао побогу, ја нисам ни био у Зворнику, ја сам дошао после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, причали сте са Благојевићем на његову молбу, не знам она реченица, не могу да Ваше интерпретирам реченице, изашла је молба, некако, како сте то рекли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да се откуца списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то први пут помињете на претресу, пре тога нисте помињали никад?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам побогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево ја сам Вас питала, рекли сте заборавили сте, могуће да сте заборавили да поменете Благојевића и нико га не виде осим Вас, а ни Ви кажете нисте га видели него очекивало се да дође па сте рекли замољен од Благојевића као који се није појавио. Овај «Р» сведок уопште не помиње Благојевића тог дана у штабу, нико га није видео, нико га никад није поменуо до тог дана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сведок «Р» Вам је јасно рекао да је он био у пријемној канцеларији, а ко је био у канцеларији званичној, то он и не зна. Сведок «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја сам покушао да објасним почев од Бране, ту је био Ђулић, ту је после доведен Аган, ту је био "Q" на кога је Брано дизао ватру, ту је био Мијатовић, на кога је такође Брано дизао ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Обреновић или Благојевић, је ли био Јокић Драган?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Обреновић није био, био је Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете једино је тај могао да командује том четом, никог од њих нема ту код Вас у штабу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, председнице, или Ви мене не разумете или сам ја потпуно нејасан. Био је командант, ја кад сам дошао, а дошао сам касније незнајући шта се уопште дешава, понукан с оним што сам видео пуно кола напољу, то имате у записнику. Ја кад сам дошао унутра су били и официри и онда ми је Благојевић се обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који официри?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ево ја Вам говорим једнога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Био је Благојевић, био је Јокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Јокић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим Душан. Ја мислим Душан, да ли је Драган, али ја мислим Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, је ли онај инжињерац или онај други?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Инжињерац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Драган.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Инжињерац је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па то је најновији сад. Е, добро. Значи, сад је био и Драган Јокић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја сам рекао да је био и Јокић али сад први пут кажем Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви да кажете, ако је инжињерац, онда ћемо се наћи. Значи и он је био ту?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И он је био ту и они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Видоје је био ту?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И Видоје је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било у односу на?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу је ли био ту и господин Грујић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Господин Грујић у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ту су и официри и гужва и све, овај «Р» не помену ниједног официра? Што га не питасте у понедељак како то да није видео те официре? Што нисте реаговали на његову изјаву?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Чију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока «Р», није никог од тих поменуо, ја не могу унапред да знам шта ћете Ви сад ново рећи.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сведока «Р» су изјаве такве да је то све «не знам» и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није «не знам», није тачно да је «не знам». Значи, само да се вратимо, сад чекајте ово ми је ново. Драган Јокић и Благојевић 01. јуна су у штабу кад?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите ми да мало размислим да ли је био Грујић, дозволите ми пар секунди да размислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам треба то да смислите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Пар секунди рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар секунди? Пратите молим Вас господине Грујићу ову одбрану па ћете.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да још није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у разним интервалима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да још није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су ови били и ко је онда био кад су ови?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад су ови били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и кад је то, ујутру, поподне, кад?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја сам дошао после 10, не, дозволите. Брано је седео са човеком за конференцијским столом у канцеларији. То је био, после сам дознао Ђулић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Брано лупао шаком, је ли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Брано је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Брано лупао шакама о столу, је ли то тад?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су и Јокић и?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ту је и Јокић, тражили су да се откуца, преузели смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, немојте ми тако неодређено. Да ли је Благојевић ту, малопре рекосте и Благојевић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још неки официр или не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па био је још неко, а ко је био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ће они у штабу ТО кад је бригада већ, шта ће они ту?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја да Вам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Што радите ово све кад не знате? Што потписасте оно кад не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Зашто су ту баш дошли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они су требали доћи ту поново да потпишу онај папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу они, добро да се задржимо ту, сад је ту и Брана и Јокић и овај Благојевић, шта они кажу сад?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они кажу доћи ће после да потпишу тај папир са којим се иде у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ће да дођу, један или други, то сви заједно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Знало се да иде Ђулић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо о официрима, шта они кажу доћи ће да потпишу обојица?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Знате како, у тој хијерархији, обратио се Благојевић, а ови остали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме, Вама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мени је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он Вама командант?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није, него ми је рекао и очекивао да направим списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао, да ли Вам наређује да нешто урадите или не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Рекао ми је «Дај помози да се направи овај списак, наша машина је мала, овај куца са два прста, нећемо направити никад».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав списак, чега списак?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Списак који ми је стављен на располагање. То је у рукопису списак имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманских, српских, енглеских?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Муслиманских имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже какав је то списак, којих људи? О каквом списку се?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Верујте нисам га питао каква су имена, чија су имена, дао ми је то као списак да се то направи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисте га питали а после тога истог дана потписујете испред свих цивилних, војних, полицијских власти у име изолације људи итд., да се пропусте људи ради размене?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па питали смо се међусобом и сазнали смо да су то људи из Клисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, како питали смо се, ко се питао између кога?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Између собом смо разговарали и Ђулић је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ко разговара, Ви, Алија?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Овај други како се зове Лупић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он разговара?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И он кад је доведен и он је разговарао, он је највише разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још разговара?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Брано?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па Брано, нормално Брано је оволику главу имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, шта значи оволику главу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па од галаме и од свађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Видоје и овај Јокић, да ли и они разговарају?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они нису, они су отишли и нису се вратили да потпишу тај папир са којим је сведок "Q", њему је одређен тај задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Ви потписасте то тај папир, командант штаба, мајор, Марко Павловић и како се ви легитимишете испред свих цивилних, војних и полицијских власти ако то није тачно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вам кажем, ајд сад да Вам објасним не могу, али тражио је сведок "Q" да се то потпише јер пада ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вама "Q" неки командант, надређен, шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: "Q"?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, био је договор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с Благојевићем и с Јокићем, шта су Вам они?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Благојевића и Јокића смо чекали, ниједан није дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта су они Вама пренели, наредбу, молбу, шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам опет рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чије име Ви то радите, то Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молба да се то напише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молба?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војсци молба?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо по неким војним правилима, кад у војсци има молба и за какве ствари?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Прво, он се није обраћао у својој формацији, него се обраћао ван своје формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ако сте на истом задатку, значи две различите формације, бригада и штаб ТО на истом задатку две различите формације?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па зна се коме он наређује. Он наређује својој бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мене може молити, може питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Ви то онда самоиницијативно радите, пошто Вам он не наређује?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, он ме је замолио и ја сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како онда објашњавате да сте рекли кад сам Вам предочавала за иселјавање ону наредбу Андрића, то је два дана пре тога?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Андрићево писмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да, кажете «али ниједан потез у штабу ТО није могао бити урађен а да није био у сагласности са наредбом корпуса». Како то сад објашњавате ако Вама не наређује?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Андрићево писмо док га није показала госпођа Наташа и Бањановић, никад видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате да се по том писму поступа 28. маја?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како објашњавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас подсетим, тад нема Благојевића, тад нема Благојевића.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Благојевић је навелико био у бригади од 20.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Благојевић од 20., 23. био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, донета је одлука да се упућује, није ту физички?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је то кореспонденција између војних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кореспонденција?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кореспонденција између Андрића, команданта бирачке бригаде и одреда војске Републике Српске који је постојао у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој кореспонденцији говорите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па то писмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, писмо је насловљено на команду штаба ТО, какав одред?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То писмо никад није дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то писмо реализовано, то Вас питам да ми то објасните?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Рекли сте да ниједан потез у штабу није могао бити урађен, а да није био у сагласности с наредбом корпуса? То сте Ви рекли, ја Вас питам да ми то објасните? Како онда се поступа по нечему што никад није добијено, каква је то коинциденција? Невероватно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Верујте да ово сад не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сад одједном, ево сад ни онај Аган, ни Алија, ни Брано, нико не помену ни тог Јокића, додуше и Ви данас први пут, ни Благојевића, нико? Како они сви људи кажу Благојевић везе нема са затварањима људи, они команданти батаљона, ја звала и Готовца и Галића нит су командовали четама? Ви кажете значи пошто они нису командовали, је ли то тачно што они говоре по Вашим сазнањима, или није, или је командант бригаде ишао по тим четама и командовао сеоским четама у јуну месецу? Да ли знате Ви како је то било?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам убеђен да са тим четама није директно командовао Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко кога је командовао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сарадници Благојевића, од начелника штаба, командата батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаћемо ми и Јокић Драгана, нема проблема.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Заменика команданта батаљона и тако ниже како се све формира, они су командовали јединицама које њиховом рангу припадају, то је тако ишло и ту нема бога другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био заменик Готовца.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик Готовца, команданта II батаљона?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко је био заменик Готовца не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је одредио Пелемиша.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Готовац је овде одредио Пелемиша касније али Ви сте јуче прочитали један документ с којим се јасно види да је Готовац активни официр у одреду у «Стандарду». Према томе, чули сте и од сведока јуче да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједан од припадника каракајске чете уопште није поменуо као команданта, ефективног фактички, да му је издао задатке.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се слажем да ниједан војник каракајске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни командир не каже да му је дао тај задатак.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А командири како су се мењали не знам, а Готовца сте Ви јуче, ја нисам, Ви сте имали тај документ и прочитали сте и имате га на списку да је он цело време у мају био у саставу командног кадра одреда војске Републике Српске смештеног у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте и имали сте јуче изјаву човека који каже да је у то време он истовремено био тај, повремено долазио и био тај ко је одређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тај човек не зна ове радње из оптужнице, те радње не ради него се бори, а нас борбе не занимају. Добро, хајде имате ли још нешто да кажете ново? Ево ово сад чусмо овог Јокић Драгана, добро? Он је био и шта тај Јокић да ли се ту види ко је коме командант, шта Јокић, Благојевић и то тог 01. јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они нису дошли, нису потписали, кажем ја сам потписао и људи су отишли, сведок "Q" их је одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они су прешли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02. јуна видесте ли Ви Благојевића и Јокића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја сам отишао у Бијељину, њих нисам видео. После тога сам отишао у општину, поздравио се са људима и нисам их видео, дошао сам негде 15., 16. по њиховом позиву и ја њих нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нетачно оно што говори «Р» да Ви уопште нисте избивали, можда на један дан свега да сте били ту и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Приче сведока «Р» су нетачне у целости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли био некад овај Пиварски под Вама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Шта је ли био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под Вама, под Вашом командом Пиварски?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Пиварски никад није био под нашом командом, подсећам Вас и то ћете наћи, при доласку јединица које су дошле као добровољачке из Србије, Жућо је у договору са представницима кризног

штаба, наглашавам кризног штаба договорио да он буде командант свим добровољачким формацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њему нико?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И њему исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њему ко да буде?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко њему да буде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, свим тим добровољачким, односно њему?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је требао да буде под командом штаба ТО ондашњег или под командом ЈНА јер у то време је функционисала Југословенска народна армија на простору Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: ТО је постојао али је то све било укомпоновано у састав ЈНА и попуна Југословенске народне армије јер нису имали људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад то укомпоновао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па сваки дан. Ако је требало тенкиста тражило се преко секретаријата тенкиста да би попунио потребе Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли сте том Пиварском некад издавали наређења као командант штаба ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако ја могу да се сетим, мислим никада, јесам једанпут, јесам једанпут и то је било кад сам одузео отете ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо понављати.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е, тад сам ја њему издао наређење а наређење није било само да се одузму ствари него је наређење било да више у штаб не улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ком основу сте му издали наређење ако није под Вашом командом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Издао сам му наређење због тога што се налазио у просторији где ја радим, то је прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Пиварски није био припадник Територијалне одбране?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Пиварски је припадао Пиварском. Жућо је припадао Жући. Имали су своје менторе финансијске и друге врсте и радили су што су хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих ангажовао за војне акције и за операције, да ли су они сами измишљали акције кад иду у борбу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То Вама делује чудно, али једнако као вама професионалцима што је пуна улица Београда којекаквих криминалаца, а ви им не можете ући у траг, него треба охо-хо органи који да то реше. У рату је још горе. Пиварски је био командант Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио код вас у штаб као што кажу ови сведоци разни?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Долазио је два-три пута тражећи гориво, тражећи јер га је ЈНА одбила у захтеву за возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио по неке задатке код Вас, то Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, нити би их добио ни он ни Жућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није тачан ниједан исказ оних сведока који помињу Пиварског?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ни он ни Жућа. Јуче вам је рекао овај Кораћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како кад иду више јединица – Пиварски, Жућа и тако у неку акцију, ко онда њима руководи, ЈНА?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ма сами бре, па рекао Вам је и Галић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад заједно иду у акцију, ко, ко им издаје наредбу, сами?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па причали су Вам и ови из Пилице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас питам, немојте шта, причали су они свашта.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па причали су, па шамарају људе, туку људе, уносе страх међу људе и постављају своја правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико не рече да је он довео те људе о којима ми разговарамо него да је улазио ту, нико не рече да он доводи те људе? Како то објашњавате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: О којим људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О људима предмет оптужнице убијеним, затвореним људима о којима овде покушавамо да причамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како не, у ТШЦ-у се спомиње најчешће Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али да долазе а не да их је он ту спровео? Да ли долази ту?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па то је оно што ми не знамо уопште ко је све спроводио, ми знамо само, колико сам ја схватио, зна се само да је тамо долазио Челе с оним његовим патикама, да је долазио мајор Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На «Економију», да је долазио овај што је сад поново ухапшен што је са Тором заједно тукао овога Буљубашића и одузео му златни ланчић, да је тамо долазило и непознатих људи, то најбоље «Х» објашњава који су људи, ту пише онај кондуктер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кажете Пиварски није био под Вашом командом, је ли тако? Да ли је Жућа некад био под Вашом командом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад, то је екипа која је посебно после 17. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна полиција да ли је некад била под Територијалном одбраном?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ови сви што то говоре то исто не знају?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, молио бих Вас и веће, молим тужиоца, од 17. маја кад је та структура удаљена са пуно ризика из Зворника никаквих више контакта нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас више то понављати. Само да Вас питам, рекли сте 28. маја био је оперативни одред под командом Обреновића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог маја када она наредба није достављена њему него насловљена на команду штаба ТО, а кажете био је и Јокић. Није ми јасно и даље каква су то два одреда, јесу ли то нека два паралелна одреда или један под другим од Душка Јокића о коме говори сведок Максимовић Миле?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче мене и мог сазнања ради се о једном одреду с тим што је један другом заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је коме заменик?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да је Јокић заменик Обреновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Обреновић је онда шта, ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Командант том одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, него војске Републике Српске. Војска Републике Српске је регулисана законом који је донешен и објављен у Службеном листу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите законе.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ето сад па не ваља више ни закон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваља кад се поштује.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ето ту се поштовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се поштовало?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да се војска Републике Српске устројила по основу закона који је донешен у Скупштини Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад је значи одред војске Републике Српске, а не одред ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Одред војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под Обреновићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његов заменик Душко Јокић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је био Душко Јокић, убеђен сам, стопостотно не могу бити сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У првој одбрани нисте тако причали, да је био Душко Јокић, Обреновића нисте у том контексту помињали? А овај Миле Јовић да ли Вам је био некада помоћник?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Овај човек што је причао, причао је онебулазнио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који човек?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Овај човек што је јуче био. Миле Јовић је стручно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко јуче што је био, оптужени, осуђени Кораћ Иван?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не него «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекјуче?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Прекјуче. Миле Јовић је стручно лице у оквиру органа одбране за одржавање возила и технике. Миле Јовић је пре рата радио у ТО онда када је формиран одред војске Републике Српске Миле Јовић је због потреба повучен у «Стандард» јер је тамо постојала техника, тенкова, прага, топова, минобацача, оружја итд. и он је тамо те ствари организовао и ради, а немојте се смејати томе Миле Јовић и ја смо се срели и боље упознали, мислим да Вам је он то чак и рекао на Гучанској труби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Илић инжињерац о коме причате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније? Ви сте рекли.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сад сам можда заборавио, а не могу Вам казати. Илића не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би сад с тим Благојевићем и тим Јокићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Шта би ја не знам, ови људи су отишли за Тузлу а шта са њима би ја не знам, они су остали тамо у касарни вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су њих двојица нешто преговарали с тим људима за Тузлу, с овим Аганом и Алијом који су ту?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја кад сам дошао онда је ту Ђулић већ био, овај други Лупић није био, њега је касније довео кум. Договор је очигледно неки био. Накнадни договори обадвојице су вођени са сведоком "Q" и сведок "Q" им је пренео још једанпут кад је рекао Ђулићу «Ђулићу, ево и Лупића па ћете ићи заједно у Тузлу». Према томе, ето то је оно што ја знам, а друго ја не знам какви су разговори вођени, ко је с ким разговарао ништа више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да они нико не помињу Благојевића, ни Ђулић, ни Лупић и тог Јокића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да председнице, они спомињу неког официра коме не знају баш ко је, а њему су предали и спискове и од њега су те спискове узели, али они не знају ко је тај човек. Ја питам јесам ли то ја, ако се сећате ту сам седео, јесам ли то ја, он каже нисам сигуран. Остаје ту једно крупно питање председнице. Ако је, то је питање које неће решавати овај суд. Ако је група од два човека отишла са списком и обавестила

органа у Тузли, а како каже овај Илић, а то кажемо и ми, нико нам се није јавио и показао заинтересованост да дође до сусрета да се упути УНХЦР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама се нико није јавио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нама се нико није јавио, бар колико сам ја чуо од Бране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли очекивали да вам се јави?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па било би нормално да се јаве ако људи су послали емисере било би нормално да им се јаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи, па Ви сте послали, који људи, па Ви сте послали, је ли тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Телефони који су написани су телефони, то је Бране из општине и сведока "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из штаба, пише Брано и Марко Павловић, не пише нигде сведок "Q", нигде не пише.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па је ли Вам рекао и Ђулић да је звао господина "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам причам о папиру оном. И јесте Ви очекивали да се неко јави?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па било би нормално да се неко јавио, да је неко активирао УНХЦР, Црвени крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пошто се нико није јавио шта онда, шта би онда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи живи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ништа, ја сам отишао 03., ја сам 02. отишао у Бијељину, 03. сам се поздравио с људима и ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онај из Пилице, они што су били код Вас што кажу то исто они, зашто они лажу то још нисмо рашчистили, зашто они лажу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: За Пилицу ћемо доћи на ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за оног Ћирковић Синишу итд., зашто они то измишљају?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: За Пилицу ћемо доћи на ред овде. Зашто измишљају па то треба њих питати, немојте мене да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад неко нешто каже и стоји иза тога онда ако Ви то негирате, ја Вас питам да ли по Вашем сазнању они имају неки мотив, јер они кажу да немају мотив да Вас једноставно терете, па тако суд, схватате, сад тај ред потеза, онда ја питам Вас шта Ви мислите зашто они, нико не рече идемо код Благојевића, идемо код Јокића, идемо код овога, него баш код тог истог код кога су активности 01. јуна, па ја Вас питам који су то људи, зашто ти људи. Имате ли Ви неку сумњу због чега они то говоре и још ето и ти уз ове разне друге који, за које не знате који су им мотиви да Вас терете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче Пилице, прво веома јасно и гласно људи из Пилице су рекли да су они припадали после распада мешовите бригаде, да су они припадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве мешовите бригаде?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је она бригада која је била заједно са Бијељинцима, кад је Мехинагић напустио бригаду и отишао, једна се бригада распала и свако се вратио у своју општину и они су се вратили у «Стандард». Што се тиче Пиличана, они су се вратили у «Стандард», ту су добили борбени задатак, ту су добили опрему и они су отишли на извршење задатка који им је дат из штаба из командног састава људи од «Стандарда».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Ваша одбрана, ово сад што сте рекли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То сам ја сад рекао нешто што је речено од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша одбрана представља мени и већу сажимање исказа сведока и то делова који Вама иду у прилог.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам три ствари које хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, кад ово сад кажете, сад ја не знам да ли је то Ваша одбрана или Ви сад причате шта су неки људи рекли па Ви из тога закључујете нешто што указује да Ви за нешто тврдите да није тачно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово ја само закључујем на бази онога што су ми они рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас нисам сад ово питала, испало би, у транскрипт би ушло да је то тако и тако било.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово ја само закључујем на бази онога што су они казали овде пред овим већем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се нисте са браниоцем својим консултовали о томе шта ћете да причате данас? Јуче сам Вам лепо објаснила да ово није завршна реч, да ово није оцена доказа. Доказе оцењује суд на крају кад се сви докази изведу и кад све завршне речи се кажу на крају поступка, а страна која није задовољна у својој жалби износи своју оцену доказа и каже зашто је суд погрешно или не. А Ви сад причате нешто и кад Вас ја не опоменем испада да је то Ваша одбрана јер Ви данас према записнику дајете допуну одбране.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите ми да изнесем допуну одбране по друга три питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово није допуна одбране, ово сад што сте рекли сад да ја Вас нисам питала испало би да је то Ваше сазнање, Ваша одбрана, а Ви сад кажете не то је оно што сам прочитао у предмету и слушао сведоке. Да ли Ви схватате конфузију коју правите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја схватам, али схватам и конфузију коју предмет и опис из предмета мене терети. У предмету договарања и исељавања људи из Пилице и Клисе и осталих села, теретим се ја да сам

променио, ја и Брана смо променили пут а господин Ђулић каже дословце да се о промени тог пута договорио са сведоком «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Р»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да се договорио са Момом Ивановићем и сведоком «Р» да се промени траса пута и да се не иде на Сапну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашим секретаром «Р»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не «Р», "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли "Q" био војни командант који је ангазовао све оне чете 01. јуна, да ли је то могуће?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: "Q" је био човек од утицаја и "Q" је био човек који је водио преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек "Q" по Вашим сазнањима, вратимо се у оно време за Ваша сазнања, немојте ми анализирати сведоке, је ли он био човек који је командовао четом, грбовачком четом, петковачком, брњичком итд., је ли он био војно лице, је ли он био тамо неки командант неке војне формације "Q"? Није? Добро. Да ли је могуће да Ви не знате 01. јуна ко командује свим тим људима, кога то да питамо? Пазите, Вама се то ставља на терет, значи Вама је у интересу да кажете ко је то ако Ви нисте? О активностима у штабу имамо сведочење, немамо никакве активности у команди бригаде, значи Ви сте тај који би могао да нам каже, је ли тако, ко је командовао тим људима и тим тенковима и том полицијом и све, а имамо и писмено оно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Убеђен сам да непосредно пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да није "Q"?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Убеђен сам да непосредно пред 01. јун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, 01. јуна на Бијелом Поток и у Клиси ко је војни командант који ангажује све оне јединице? Чули сте све шта кажу ко је све тамо, полиција, војна полиција, чете сеоске, територијална одбрана како они кажу, ко свим тим људима командује да ли Ви знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да командује неко из «Стандарда».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам. Откуд бих ја могао да знам ко је командовао али имате да је 29.-ог, то Вам Лупић каже, то Вам Ђулић каже да пристижу трупе које до тада нису биле тамо, да пристижу трупе, тенкови, борбена возила друга која до тада нису била на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И под ким је сад команда за један дан, преко ноћи, под ким је та команда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Може бити само под командом некога у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ни Ви немате неко сазнање, је ли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тад у «Стандарду», кажете овај нема ни канцеларију, а овај дошао код Вас у штаб, овај каже преспавао, ноћио у штабу овај «Р» каже, је ли то тачно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко спавао ноћу, он је дошао пре подне, обишли смо терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно да је дошао само једне ноћи у штаб?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ма није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не рекосте то кад је сведок био у понедељак?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Шта вреди њему говорити кад лаже на километре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то рекли, то сад кажете кад је он отишао. Ја Вас питам зашто он лаже, не знате. И ко је био у «Стандарду» физички, ко би тај могао да буде 01. јуна да је он све те људе тамо организовао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Могао је да их организује цео штаб који је формирао Јовић, овај Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био физички, реците ми имена?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Били су Благојевић, био је Обреновић, био је и Драган и Душко Јокић, био је, ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мислим да је био Васиљевић, мислим да је био онај на Т, што је дошао заједно са јединицом из Пилице, био је Студен, био је Матић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Матић командир чете војне полиције?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од њих властан да све те снаге, што цивилне, што полиције, војне полиције, што војске?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да то може само Благојевић и начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јокић, је ли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, начелник штаба је Драган Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте рекли да је он командант одреда, а да је начелник штаба онај инжињерац?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Командант је одреда док се не формира бригада. Кад се формира бригада одред нестаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се формира бригада?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Бригада се формира уочи првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што онда све ово се дешава првог у штабу ТО кад ви нестајете, а Ви кажете и даље сте командант штаба 01. јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У штабу ТО се не обавља ниједна делатност везана за војне активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите за борбене?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: За борбене активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нас не занима, нас занима ова активност која се одвија 01. јуна у Вашем штабу и овај папир где се Ви легитимишете испред цивилних, војних и полицијских, то ми објасните?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови сви које сад помињете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам Вама рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владан Матић, сведок «Седам» итд.? Под ким је војна полиција 01. јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Под бригадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригадом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко представља војну полицију 01. јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: 01. јуна војну полицију представља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите на те псеудониме кад смо их већ дали.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Матић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Матић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је овај сведок «Седам» 01. јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је био по ВС-у тенкиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма шта је по?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Чекајте, па дозволите да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је он још у тој преформацији из одреда у бригаду остао на дужности тенкисте или је пребачен на дужност безбедњака па да је надређен Матићу, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мене Ви питате, је ли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не питам ја Вас него треба видети код њих распоред тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И војна полиција с Вама нема никакве везе, је ли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Где, у Пилици и горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, било где, Ви сте командант штаба Територијалне одбране до кад, ког датума? Неки кажу друго, то ћемо ми све ценити.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Са мном војна полиција нема ама баш никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никакве везе и ниједног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дођосмо до оних Пиличана и шта они, зашта они лажу, шта смо рекли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, узмите, погледајте њихове изјаве па ће Вам бити јасно, чак и сведок «Р» не спомиње ниједног, оспорава овога зубара и не спомиње ниједног да је долазио, а даје до знања да од нас нико није могао добити храну, даје до знања да нико није могао

добити економат од нас, а с друге стране молим Вас, ја указујем господин Петровић веома јасно за разлику од Јуришића каже да никад и нигде није био са Машановићем и Јуришићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јурошевићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јурошевићем. Јурошевић каже да је договорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да цените њихове исказе, немојте сад ти искази.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Друго битно Јурошевић каже да су ишли први дан кад су заробљеници дошли. Машановић каже да је он ишао други дан после подне и онда кад се још узме она сугестија шта је рекао Јурошевић, а шта је рекао Машановић, па промена Машановићева где је он у ствари био за папир, за ту потврду, онда је стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није ни био? Добро. Онда је Ваш закључак да онда није ни био?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам једно питање. Па није то потврда за рецепт за сладолед него је то потврда где се неко разрешава одређених обавеза, а неко прима одређене обавезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта би с тим списковима људи, јесте ли се Ви заинтересовали, кад сте Ви сазнали да су то заробљени људи, да сте Ви потписали списак онај?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја се више нисам интересовао за те ствари јер то је радила војска. Узмите само онај чин када војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви свесни да сте се ту легитимисали за нешто што је незаконито или не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад војска пише између себе и каже «имамо толико и толико заробљеника», не каже «има толико заробљеника» него «имамо толико заробљеника», дају храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ћемо с оним папирима које Ви потписујете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Који папир, онај за одлазак у Тузлу? Па ја сам тај папир, рекао сам Вам већ трећи пут објаснио како сам ја тај папир потписао, пошто Благојевић није дошао да га потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је написан текст, зашто такав текст?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па тај текст је написан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може текст да објасни?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тај текст је написан да уколико се сведок "Q"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам се текст написао, шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нађе са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се написао тај текст, садржина?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да су овлашћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко пише, ко је то, ко је аутор тог текста?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја сам аутор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте аутор? Што се не написа тамо на тексту на оним телефонима «Стандард», Каракај, Благојевић, Обреновић, Јокић, овај, онај, да телефонирају тамо да се то ради, повратне информације?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Верујте не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је објашњење?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам зашто није написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко зна? То ми није логично па Вас питам ако је све ово тачно што Ви сад причате што тамо не пише јавити се Благојевићу, начелнику штаба, Јокићу, Перићу кад се сазна колико има заробљених на стадиону у Тузли, да се јави да се размењују за ове што смо ми заробили, зашто то нема?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па што се тога тиче мени је било најлогичније да су се јавили у команду корпуса код команданта за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег команданта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Команда корпуса у Бијељини је имала човека који је само имао обавезу да контактирајући са муслиманском страном обавља размене једне и других људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је било од како корпус постоји, од како се извукао из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што није писало који, који је тај, што нисте написали име тог?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па то имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, Ви кажете «Ја сам направио онај текст» и у том тексту то везе нема с оним што Ви данас причате, Благојевић овај, онај надлежни, Ви немате појма? Што нисте написали јавите се комисији за размену том и том па видите те људе, ја нећу да будем одговоран јер сам заробио неке људе? Који су то били људи заробљени, јесу ли то цивили, јесу ли то војници, какви су то људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам их ја ни заробио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам ко су?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Заробила и чувала их је војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али што се Ви у то петљате, по наредби војске или самоиницијативно или шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам Вам рекао Благојевић је замолио да се направи тај списак, иначе мене ту не би ни било, ја сам долазио, одлазио, долазио, одлазио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли помислили да можете да имате неки проблем због тог писмена које сте сачинили?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па верујте да Вам искрено кажем у том тренутку у хаосима који су тамо владали нисам размишљао да бих могао

имати последице. Сад кад разговарам, кад сам саговорник са вама правницима, онда тек видим да сам, које сам грешке направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које су Ваше грешке?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ево сад сте ми Ви рекли, нисам требао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што има неког писменог трага, је ли то грешка?

Има још нешто што сте можда ново хтели да кажете или пропустили или шта, па да питамо господина Грујића за ове нове детаље из одбране Ваше данас?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево оно што сам хтео да Вам кажем, Ђулић дословце каже «Договорили се са сведоком "Q" да се не иде преко Сапне». Према томе, није то само војска радила, то су они који су учествовали у преговорима припремили да се не иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже тужилац није само војска него и политика, политика и војска и влада и војска. Тужилац каже да је војска у то време Ви?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја Вама морам казати у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуна да сте Ви војска, тако пише у оптужници.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У оптужници пише да су ови договорили а нас два спречили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда је тужилац некога изоставио, али и даље остаје и при вама, разумете, Ви сте ту ако мислите да нисте Ви да је неко други да кажете ко је или да кажете да је још неко па ето тужилац није тог неког, можда је неког испустио али тужилац за вас двојицу остао при оптужници, још увек није одустао па зато морамо да рашчистимо. Можда је још неко па ће тужилац да реагује. Не знамо.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче каракајске чете нико са каракајском четом није могао командовати, видели сте шта су нам рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Него и Мика, шта вам је рекао да су они заједно са осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Мика каракајска чета, Мика је III батаљон, Готовац је II батаљон, али каже да није командовао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви мене не слушате госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушам Вас.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Микац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микац, онај добровољац, шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Заменик Жућин је дословце рекао да је каракајска чета учествовала у нападу на штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па у ком услови онда штаб може таквој јединици да наређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који припадници каракајске чете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Цела каракајска чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то нападала?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па узећете, ја ћу Вам наћи тачно име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви из тога само закључујете да онда они нису могли да буду? Имате ли још неки?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Без основе је очекивање да сам ја могао наредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то без основа, значи на основу тога да закључимо да Ви нисте могли? А ко им је наредио да чувају то, по Вама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па неко из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко из касарне? Па не кажу они то тако.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они кажу да не знају уопште ко им је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, рекли сте да нисте имали телефонску везу са Тузлом, је ли тако? Нисте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте онда очекивали, како онда они телефони тамо на оном писменом доказу, како сте очекивали онда да се они јаве, кажете нису се ето јавили, како?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, помало познајући телефонску технику, очекивао сам да ће у Тузли тај део одвојене технике телефонске према Зворнику успоставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте очекивали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ће успоставити везу са Зворником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који то одвојени део технике?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ови у Зворнику где је централна станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће упоставити с ким?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Са Зворником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има телефони, пише тамо штаб, СДС Брано Грујић. Како кад не раде телефони, како?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не знам да су наши бројеви функционисали према Тузли. Ево верујте да су наши бројеви функционисали према Тузли. Да ли је сведок «Р» са неким комуницирао, ја то не знам, са мном није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без Вашег знања «Р» комуницира, секретар? Да ли је то било уобичајено?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па телефонске секретарице. Па са телефонске секретарице је могао с ким хоће, а да ли је било уобичајено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли он Вама давао везу или Ви њему, ко му успоставља везу, секретар шефу или шеф секретару?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда све оно што је причао о телефонима, везама са Бошком то све лаже, је ли тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја то нисам ни рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте није тачно да сте му рекли да назове Бошка за аутобусе за Козлук, није тачно да имате телефоне с Тузлом. Сад ово на крају ми уопште није јасно ово сте нешто рекли. Шта сте Ви очекивали ко ће коме да телефонира и из којег телефона?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам очекивао да ће Тузла звати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па некога тамо из спискава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па некога ко је из спискава или у Бијељину у команду корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, из којих спискава, Муслимана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па они где су телефони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, ту сте Ви и Брано Грујић. Ви кажете не раде телефони, па како да зову кад не раде?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је само радио телефон овога "Q" у Југославији. Ево узмите, немојте узети здраво за готово али мислим да је само телефон "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сведоци кажу да су биле везе и раније саслушавани кажу да су биле везе, да су у почетку биле прекинуте, да су после везе потпуно биле ОК да су радиле, телефонске везе.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Можда су после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, кад кажем после, говорим о јуну?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У јуну можда, у јуну можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате кад у су биле везе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја Вам говорим за мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо о мају, причамо о 01. јуну и овом папиру који Ви срочисте, данас сазнасмо Ви сте га срочили? И ко је рекао да треба да дође Благојевић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па он је рекао, па он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте прошли пут да Вам је Јово Мијатовић рекао да се чека Благојевић да потпише?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Благојевић кад ми је говорио да треба да се направи списак рекао је да ће доћи да потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, Ви сте рекли, ја сам Вас питала коме је то рекао Јова да се чека Благојевић, Ви сте рекли никоме и свакоме, тад сте рекли о Јови Мијатовићу да је он рекао да се чека Благојевић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Можда је он рекао осталима чека се Благојевић пошто је знао и он, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили или имате још?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па у принципу сам ја завршио, изузев, кажем ово нећу коментарисати. Е да, што се тиче онога фамозног телеграма о слању људи у Батковић, указујем Вам поново нити сам то ја нити је то мој рукопис, можда пише на њему шта год хоће. Дајте графолога којег год хоћете, ја ћу левом руком писати, то мој рукопис није. Дакле, неко је злоупотребио. Друго, што сте јуче прочитали фактуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ко је могао да злоупотреби, секретар без Вашег знања да шаље затворенике, је ли то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја уопште не знам да ли је секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да злоупотреби да обавештава нешто о таквим стварима, да ли може секретар да шаље неке затворенике сам по својој вољи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, неко је злоупотребио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да шаље него да обавештава само да стижу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Неко је злоупотребио, а ти људи нису били у штабу ТО па да се из штаба ТО шаље телеграм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пише у телеграму, пише само да стижу заробљеници да ТО обавештава корпус Угљевик да они стижу. То је обавештење да стижу заробљеници, информација.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао то да да, ко је то могао да да?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да ли је неко из полиције, да ли је неко из Црвеног крста, да ли је неко из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО пише?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па може да пише и лонац на капији, а оно није лонац него капија. Верујте ми нема то везе са штабом ТО-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад то да објаснимо? Сад прочитамо то и како сад то да објаснимо да није ТО? Значи, неко други потписао се ТО, је ли тако, неко злонамерно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Неко други уместо ТО потписао и мене потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дао телеграм лажни у име ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А они прегледи превоза по налогу владе и ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам управо то сад зинуо да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и то све лажно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, Ви погледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно је откуцано, значи оно није писано ручно него је откуцано? Да ли је то неко лажно куцао, ко је смео то да куца?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви погледајте до када радници из «Дрина транс» све превозе који се тичу униформисаних људи фактуришу као да

фактуришу Територијалној одбрани без обзира како је војска организована. Они тамо, видели сте на оној задњој фактури коју сте јуче спомињали, превоз војника, не знам ни ја на који положај. Па не превозе се војници ТО на положај у Хан Пијесак него се превозе војници зворничке бригаде, него су по навици људи писали ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за затворенике све по навици?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Које за затворенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има тамо превоз затвореника од до, избеглице?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам појма, какви затвореници. Избеглице су можда возили, ја то не знам, то је Црвени крст радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затвореници од 05. јуна од ТШЦ до Пилице и затворенике?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам ко им је дао налог, ја не знам ко је њима дао налог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Бошко Милић ко му је дао налог - ТО, само је ТО тражила «Дрина транс» аутобус, он то каже, Ви кажете и то лаже?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте чули јуче, јуче сведок «Р» лепо каже никад и ниједанпут штаб ТО Милићу нити његовим сарадницима није дао писмени захтев за превоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је дао усмени и добро?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Бошко Милић каже да је он добијао писмене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Бошко каже писмени, овај усмени, значи ти аутобуси нису возили људе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је сам Бошко послао четири аутобуса у ТШЦ да превезе затворенике као директор транспортног предузећа, да ли то кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, него неко други је могао да зове, а то мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда каже намерно да је ТО, добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, дозволите да објасним, мушки ће се овде одмах са мном сложити. Одмах изнад штаба ТО налази се Секретаријат за народну одбрану или Министарство одбране. Министарство одбране или Секретаријат су у обавези да свим ресурсима људским и техничким, обезбеде све војне формације колико им треба. Ја мислим, мислим, не могу ја да тврдим јер нисам видео, ја мислим да је с те стране ишао захтев, да је према Министарству ишао захтев да треба да се превезе нешто, а да је из Министарства ишао захтев да се припреме аутобуси. Не могу да кажем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже «Р», не каже он Министарство, он каже из територијалне одбране долазе, не каже из Војног одсека од Стеве Ивановића. И «Р» каже да на Ваш захтев успоставља везу са Бошком

Милићем, а не, није «Р» био секретар Стеве Ивановића, него Ваш, ваљда смо то неспорно утврдили.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли то каже «Р»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А шта каже Бошко Милић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Бошко Милић каже да је добијао писмене наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо утврдили, ако није писмено него је усмено, аутобуси нису ишли, да ли тако закључујемо сада?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, он каже писмено добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта би са тим аутобусима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је аутобусе за Козлук, шта сте рекли, бригада је ангажовала?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли, ја нисам, највероватније је бригада.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У време када се Козлук исељавао, нисам био на никаквој дужности која би се бавила тим послом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите која би Вас овлашћивала да се бавите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Која би ме овластила да се бавим тим послом, па да будем у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је онда подметнуо онај писмени доказ за Козлук, оно, властима, ко је то подметнуо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, дошла је једна, колико се ја сећам, жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дошла је једна жена из Козлука са списком људи и каже, треба им за Црвени крст Србије, овера да су то људи који се исељавају, јесу то људи јесу, ја сам то оверио, а додао сам онај списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је исто најновије, добро. Која је то жена дошла, Муслиманка или Српкиња?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па Муслиманка.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како је она дошла, како су они могли да излазе када су биле барикаде тамо, како су могли да изађу из Козлука?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Лепо су они, из Козлука су они могли изаћи када год хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: До Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ког датума?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим и када су се исељавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су ишли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим и када су се исељавали, како би другачије знала да Црвени крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што то кажете данас, 14. априла 2010. године, што не рекосте то 2005. године, за ту жену, јер сте онда рекли да Ви не знате, да то Ви нисте потписали, сада испаде жена.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам и онда рекао да сам ја то потписао, да сам ја додао онај текст и да сам ја то оверио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Ви то све радите ако највероватније по Вашим неким сазнањима, бригада исељава Козлук из неких разлога којих год, то ћемо утврђивати, зашто Ви то све радите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Прво, бригада не исељава Козлук, Козлук се исељава по свом захтеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сада више питање захтева, него ко то ради, ко организује, ево да кажемо, ко организује? Ви кажете, ја то ништа нисам организовао, то је сигурно радила бригада.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сами људи су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд онда све ово, писмено, ови људи све, нико, откуд то, откуд они докази и писмени и усмени који говоре о Вама везано за Козлук, ако то све ради бригада?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Бригада само обезбеђује да не би неко тамо крао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко организује?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте рекли само обезбеђује. Ко организује да дођу аутобуси, да се прате људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма, добро. И та жена је дошла, када пред исељење? Колико пре исељења је дошла та Муслиманка?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дошла је тај дан када је било исељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан је дошла? Где?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дошла је у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Бивши штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бивши штаб? И шта каже она, треба јој?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Каже, треба тај списак људи из Козлука и Скочића да се због Црвеног крста Србије овери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знам сада, јесте одговорили, зашто данас ту жену први пут помињете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да нисам то први пут поменуо, ја мислим да сам то, немојте то замерити ако инсистирам, али чини ми се да сам то већ једанпут рекао и да сам написао онај чланак горе и да сам оверио печатом штаба ТО јер нисмо имали други печат и тако даље. Ја мислим да сам ја то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли за онај Видовдан када је у заједничко двориште, Комуналног и штаба ТО дошла вест да се десила трагедија и да Ви нисте ни знали да постоји Дом културе, шта сада, вест дошла и шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја појма нисам имао да су људи смештени и шта се дешавало од момента када сам са њима задњи пут био на Дивичу и када су ми тражили да им се помогне око иселења, ја више са њима никакве везе немам, а тада су у то мало двориште дошла информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошла та вест?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошла вест, колима, пешке, како, како је стигла?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сада, да ли је он кола паркирао напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, вест?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тај ко је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки човек је донео вест?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Неки човек је донео вест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који човек?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, председнице, немојте ме о томе питати, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар је за Вас мали догађај да је двадесет људи убијено и шеснаест рањено?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није он рекао ни да је двадесет убијено нити било шта, него да је Репић тамо побио неке људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, ја прво што сам питао, који су људи, казали су ми који су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је казао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мисим да ми је рекао или Млађеновић или овај председник Асанационе комисије. Ја сам отишао, револтиран, отишао сам у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, шта су Вам они рекли, да ту имају неки људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да су у Дому културе у Челопеку смештени људи из Дивича, војноспособни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам на Видовдан кажу Неђо и Коста?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Неђо или неко други, неко ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко значи ко је знао, а Ви нисте знали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Неко ко је знао, а ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви поставили тог председника Комисије за асанацију.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте, председнице, али ја више нисам командант штаба, ја више нисам у функцији да сам њему надређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте му били надређени?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Док сам му био надређен, била је ту комуникација ближа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је лешева и пре 01. јуна.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу они?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тражили су сагласност да се да сагласност, па да општина плати, да се донесу сандуци, да се донесу цакови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога су ти цакови?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То су они знали кога су сахрањивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај кога сте Ви поставили за председника.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па тај кога сам поставио за председника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, да видимо, дошла је та вест, и шта онда? Неко Вама каже и Ви?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам једино, једино што сам урадио, јер је Млађеновић рекао да је њима наређено да оду да те људе који нису настрадали превезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао Вама то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Млађеновић. Ја сам се покупио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, немојте ми у пасиву, наређено, рекао Вам Неђо да му је наређено. Ко му је наредио да превезе људе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, они су послали камион, онај човек што је возио стално, зелени камиончић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наредио Неђи да пошаљу камион? Сада кажете, Неђо ми каже да му је наређено да пошаљу камион.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мени је најлогичније да је наредила полиција, јер је полиција и чувала и имала информацију, али не знам, мени је најлогичније да је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам револтиран отишао на каракајски мост, прешао на страну Србије и обратио се полицији Србије да ухапсе, једноставно ту групу која чини такво зло какво чини. Они нису смели јер су рекли да се то дешава у Босни, па су онда ступили у везу са неким у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству Ви идете тамо револтирани и молите полицију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само као човек, само као човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Жућу, видесте ли тог дана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, Ви јуче рекосте погрешно, Ви јуче, председнице, рекосте да сам ја хапсио овога Репића и овога Истока. Не, у документима имате, Репић и Исток су хапшени у Малом Зворнику, то има документ станице милиције Мали Зворник и потом предати у затвор у Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је пријавио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко их је пријавио? Они су плъчкали тамо по Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је пријавио овима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Којима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малом Зворнику, полицијској станици?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим они који су оплъчкани да су они пријавили, они су оној жени оплъчкали кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, једном сте само тражили да се хапсе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само једном, то је тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога нисте тражили?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када се десила та трагедија, само једном, никако више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не цени се мој исказ, него исказ сведока и одбране и писмени докази, то смо већ јуче утврдили.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само једанпут, тада када се десила ова трагедија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак сте тражили да се ухапсе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога никада?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте видели Жућу везано за овај догађај?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: За трагедију? Не, не. Жућо и ја се после 17.-ог, могли се само видети преко жице и никако другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рекосте, зашто је Риђошић донео у штаб оне спискове тих када то ради бригада, када то нема везе са Вама, оних људи из Козлука?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Људи из Козлука списак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је донео?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Донела је једна жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, Риђошић их је донео у штаб, спискове људи.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам, рекао сам, донела их је једна жена и тражила да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, раније, ми све одбране и све исказе ценимо, не ценимо само последњи. Спискове људи, рекли сте, да мислите да их је Риђошић донео у штаб и да сте онда Ви рекли да се ту треба додати оно за имовину и да сте Ви додали за имовину.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, као што ми се сада чини у ово време да је то била једна жена. Можда сам ја у оно време када сам давао изјаву рекао, чини ми се да је био Риђошић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте том приликом од Риђошића чули да је један рањен. То се дешава након исељења, није могла да дође жена ваљда након исељења?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, то је морало бити пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то нису спискови, не говоримо о истој ствари, ја Вам причам за спискове људи, људи који одлазе, а Ви причате за онај папир, да молите органе безбедности.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Људи који одлазе морају да носе са собом списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зашто Риђошић тај списак доноси код Вас, зашто га не однесе у бригаду, ако Ви немате везе са исељавањем тих људи, добровољно како Ви зовете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то је неко објашњење, ако Вам је то објашњење, у реду. Да ли имате још нешто?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро, господине Грујићу, да ли бисте дошли?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја бих замолио, пре свега да око ове потврде рашчистимо. Пре свега, има ту телефон Грујића, овде нема телефона Грујића, овде као што видите пише само име и презиме, има СДС странка у кругу, заокружено је, каже – штаб ТО и сведок «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види се то, неће се ценити шта сам ја рекла, то што пише.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Пазите, овде нема, само да знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тада рекли, чији су ово телефони?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ниједног телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији су то телефони?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Вероватно њихови, разумете, штаба ТО и сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате чији су телефони?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нису општински.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису општински, а да ли знате, чији су?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам, напамет се не могу сетити, само знам да нису општински сигурно, ја сам био у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ваше име?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: То је неко написао разумете, написао је СДС, није написао онако и доле написао шта су пренела ова двојица, дакле неко је написао неку забелешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваше име стоји?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Поменуо је неко мене, међутим, ту мог телефона нема и са мношким нико није контактирао у вези са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опет Вас доле неко сасвим случајно?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите тамо код овог браниоца, јесте чули за ове, да ли се Ви сећате у штабу да је био Благојевић и Јокић и Обреновић?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам Вама у својој одбрани изнео и рекао сам, овај, да је око подне дошао код мене Мијатовић, да ми је рекао, саопштио шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Само кратко, молим Вас само кратко и да сам страшно био љут, изнервиран сав, разумете, да сам ушао у штаб онако љут, команданта ту није било. Сео сам тамо са неким људима, било је људи, сео сам тамо за сто, разумете. У међувремену се појавио Аган и овај сведок «Q». Аган ми је рекао, да не понављам оно што ми је рекао, ја сам се још више изнервирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Благојевића, Јокића, Обреновића?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим Вас, ја сам се још више изнервирао, напао сам овог сведока «Q», изружио га и рекао сам му што сам рекао. У том моменту је дошао председник општине Мијатовић и ја такав љут, још више него што сам био љут у општини, напао сам Мијатовића, опсовао сам му и ко зна све шта сам му рекао, верујте не знам. Ја тада нисам познавао ни Благојевића, Обреновића сам познавао, али Обреновића нисам видео, а Благојевића тога још нисам познавао, јер то је 01. тек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је дошао раније.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Могуће да је он био код њих, али код мене није долазио, ја га нисам познавао, разумете, имао сам информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јокић Драгана, тог што је у Хагу био сада?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јокић Драгана, ја сам касније упознао, ја сам га касније упознао, знам ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он тог дана?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам, не сећам се уопште, верујте, не могу се сетити уопште, да ли је он био. Касније сам га више упознао него, мислим, то је официр био активни официр у војсци који је тек дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог дана, по Вашим сазнањима, ко је био војни командант у Зворнику?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Верујте, ја не знам, јер то је била смена, видите сами ево по документима, сада тек видим да је тај дан била управо смена. Ја стварно не знам, не могу одредити се да ли је командовао овај, да ли је онај, да ли је записник био потписан приликом примопредаје, ја не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас ја о писменим доказима, него Ви по Вашим сазнањима, да ли сте знали тог дана, ко командује?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам ја ни знао да се врши примопредаја, нити ко је командант. Ја сам једноставно по инерцији дошао у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По инерцији?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да је ово била допунска одбрана, да ли има неко још неко питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, немам питања, с обзиром да је ова допунска одбрана била као нека врста завршне речи, што је место на крају, онда је бесмислено да питам како цени овај или онај доказ.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само имам једно питање, да ли Ви нешто знате овај о одласку жена и размени за нека четири војника?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Жена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало прецизније, које, одакле и у ком периоду?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

НАТАША КАНДИЋ: 01. јуна када су жене, имали смо сведока овде, сведокињу која је говорила да су оне, заправо узете да би се обавила размена и на крају, та размена је резултирала тиме што су предата четири војника, официра, она је тако рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није било ту, то је било горе.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, али у вези са тим, у вези са разменом тог 01.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Госпођо, ја о томе не знам, нити сам чуо. Ја сам чуо, нисам видео да је довежен један официр и његов отац, то је Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај Рашид Ломић, то је у штабу. Не, не, жене оданде да су негде тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Са Бијелог Потока које су одведене жене камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Мемићима.

НАТАША КАНДИЋ: Према Мемићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците, предочите, где су заробљене, у школи, да ли то питате?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је школа у Мемићима. Да ли знате нешто о томе Ви?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Једино сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: А не знате за неку, односно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Једино што сам овде чуо, али то је већи број.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али да су тог дана предата четири војника и официра. Сведокиња није могла да зна, слушали сте овде да определи, да ли су официри или обични војници.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, драге воље бих помогао, али не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Само то, ништа друго. И само још једно, сведок «Р» је овде рекао да је он предао везу Вама, телефонску са неким из Тузле тог 01. јуна, па да ли се Ви сећате са ким сте разговарали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сведок «Р» може да пребаци везу, да ли је веза узета, да ли је веза остварена, то нити се он изјаснио, а ја Вам кажем, ја ни са ким из Тузле телефонску везу нисам имао, имао сам са- Сарајевом, то је овај случај који сам описао, а са Тузлом нисам имао никако. Имао сам везу са, верујте да не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже да Вам је пребацио везу и да сте Ви разговарали.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, сем када је ових једанест људи погинуло.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже да сте Ви разговарали, а Ви сада кажете да он није.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он каже да сам ја разговарао, нити је он могао чути поред тапацираних врата да ли ја разговарам или не разговарам, нити је то истина што он каже.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да Вам је пребацио везу, па да је веза прекинута, да ли бисте га Ви звали, позвали и рекли, позови поново?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да је веза остварена и прекинута, тражио бих поново везу, али ја ту нисам ни био већ, ако говорите после 01.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А да је остварена веза па прекинута, ја бих поново звао.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете да то није тачно што он каже?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих једанаест погинулих, шта рекосте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Једанаест погинулих је било када су, тада је погинуо и заменик командира станице милиције, био је рањен и Гогић, било је пуно погинулих и знам да је дато пуно овај људи, Муслимана за размену за упокојена тела. Знам чак нека се, овај, ово особље не саблажњава, знам чак да је Ерић донешен без главе. Немојте ово узимати као разлог за посебне емоције, али знам да је тај човек довежен без главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нешто ново да су људи без главе? Било је и у ТШЦ без главе довежених исто.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите ми да ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда су све главе исте. То када је тај погинуо, какве сте Ви ту имали, какву сте Ви ту улогу имали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, у том моменту када се таква ствар деси, онда се скупе сви, онда полиција зове све, онда пошто су били полицајци углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тражена нека размена за тела, то Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је полиција водила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је полиција водила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто ови кажу сведоци да све размене сте Ви радили?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лажу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ма таман посла, према ономе шта они причају, да је мој дан био 365 дана, не би стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви никада не знате за неке размене неких затвореника, нешто, о чему су сведочили ови људи, осим овога у Сарајеву?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово знам и друго не знам, друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте знали из војне полиције осим Владана Матића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Верујте, и кога сам знао, знао сам га по лику, по изгледу, не по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио Владан Матић код Вас некада у штаб ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није, није долазио, није имао он шта да тражи у штабу ТО. Његова сва претпостављена функција је била у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви сазнања да је била још нека војна полиција која није била под командом Владана Матића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, ја имам сазнање, имам искуство, да је људи униформисаних са белим опасачима било пуно, да су ти људи са белим опасачима правили чудо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, које су то јединице?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вам кажем, то нису из ниједне јединице, то је јединица која је била спремна да уђе у кућу, да покупи фрижидер и замрзивач, а не ништа друго, то је та јединица, то су појединци, то су групе, два, три, не јединица од 35, 40, 70 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ти људи могли да ангажују аутобусе «Дринатранса» да превозе из ТШЦ у Пилицу затворене Муслимане?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сведочења да је војна полиција то радила.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И довела, Пиварски, Целат и тако даље.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вам кажем, не бих чак, једино чега бих се чудио, чудио бих се да је Пиварски с обзиром на онај инцидент када сам успео да спречим убиство Милића. Мислим да нико у «Дринатрансу» Пиварском не би изашао у сусрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то Ви успели да баш Пиварског одвратите и да он више не напада тамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како, луде главе, луде главе, онда када је, када сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав сте Ви то ауторитет имали када Ви кажете Пиварском да он то више не ради, то Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није ту председнице у питању ауторитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Него је у питању луда глава, да онда када потегне он пушку, потегнем и ја, а мислим да сам потегао брже. Једноставно, уперо сам пушку ја у њега и нисам дозволио да пуца у Милића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он тако причао, он је причао да се Вама пожалио, да се Вама пожалио да Вам каже да Пиварски долази и да после тога Пиварски више није долазио.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нашли смо се на улици, ми смо се нашли на улазу у «Дринатранс» и ту је Пиварски поново био у конфликту, вероватно по основу што се жалио, ко си ти да ме пријављујеш и дошло је до конфликта, а овај је тргао пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се жалио Вама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није се жалио мени, жалио се, Милић зашто се жалио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Верујте ми да не знам, нити имам идеју, он има толико Зворничана, он има толико Зворничана спретних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, баш Вама да се жали на Пиварског.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Спретних и способних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се Вама жали на Пиварског?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. И шта би са том војном полицијом? Јесте чули за неког Петка Хајдуковића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Петко Хајдуковић је један проблематичан тип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Онима за које сам рекао, ником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Да ли је био војни полицајац?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је био војни полицајац, он је носио бели опасач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под ким је он био?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Под собом, он та екипа, то је Петко Хајдуковић и та екипа, Зепа и остало, то је Економија 2, они су створили Економију 2, узмите, погледајте шта кажу оне жене и сведок «Х», погледајте ко је, шта

кажу ко их је одвео, ко их је тукао, ко је пуцао са митраљезом када је терао овог човека да бежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и Петко је носио беле опасаче? А овај Јасиковац, да ли је он носио беле опасаче?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е то не знам. За Јасиковца ја једном сам само чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте слали Ви некада Петка Хајдуковића или некога од војне полиције на Липље горе, почетком јуна 1992. године?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да има тамо неких узетих талаца?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Извините само за тренутак, Јасиковца што ја знам, то је онај Јасиковац што је био специфично рањен, да му је рафал испаљен у уста и он је остао жив, а другог Јасиковца ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мене као испитујете па ја сада као да Вам кажем да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја другог Јасиковца не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тај што Ви кажете, да ли је имао беле опасаче?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема нико више питања?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Поповићу, ми данас из Ваше одбране и оне одбране од раније можемо да закључимо да све ово што пише у оптужници, а односи се на Вас, није тачно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Велики део.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисмо чули тај мали део који је тачан, а тиче се обележја неког дела, неке радње.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам данас покушао, мислим да ме председница усмеравала онако како је по пописима Вашим, па је од тога доста изостало. Рекао сам да за Дивич и све оно што је везано за Дивич, реално не сносим одговорност, нити се нуди иједан доказ који би био из прве руке и који би могао да буде такав, на основу којег би дошла осуђујућа пресуда. Што се тиче Стојкић Споменке.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, да не слушамо то даље, већ смо чули. А реците ми, пошто сте у том периоду, значи били на овим просторима, ко уби ове људе? Ево родбина седи ту, да чује да ли имате нека посредна сазнања ко уби ове људе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко уби те људе?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Међусобна нетрпељивост која је постојала међу народом, међу народима је дала такво конфликтно стање да је било

страшно. Требала је само она једна мала каписла у Сапни када је убијен онај војник да све то букне. Иначе, моја лична процена, да није било те мале каписле, још се могло одржавати.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро и не одговористе нам, каква су Ваша, рецимо, посредна сазнања, ко поби те људе тамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Говорите о људима укупно?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Уопште цела и једна и друга оптужница? Уопште, која су Ваша посредна сазнања, ко поби те људе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Директно сазнање, директно сазнање, из папира. Људе из Дивича је побио, побила екипа која се окупљала око Жуће, с тим што је ту био и Торо и ова цела екипа. Људе из овога, из, помозите ми, из Пилице и горе, односно ТШЦ и овамо, побили су они који су се лажно представљали, као полицајци и они који су се отуђили од свих формација, од свих војних и полицијских формација, изигравајући власт у Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ко су ти, да чујемо?

Кажете, они који су.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, Вама ће деловати чудно. У то време од Тополе, од ових из болнице, ми смо чували леђа. После оног упада који су Вам они описали, не ја, они су Вам описали упад ногом у штаб.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, ја само питам Ваша сазнања, посредна, непосредна, било каква, ко поби те људе из ТШЦ тамо, ко то поби те људе, ко их поби? Ви сте значи били на тим просторима, сада кажете, све оно што се односи на Вас није тачно, а ја Вас питам, која су Ваша сазнања, ко је те људе убио? Можете да кажете не знам, можете да кажете чуо сам, ови и они.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Моје једино сазнање када се говори о Пилици, што је рекао Машановић онај возач и ништа више. Сазнање из Техничког школског центра је мутно, једноставно мутно. Сви су били и нико није био, сви су стражарили и нико није стражарио. Према томе, ту ми је мутно и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажу стражари, каракајска чета територијалне одбране, које је неко сигурно ангажовао, је ли тако, нису они сами дошли да чувају те људе, да они ништа нису смели, да нису ни имали задатак да спречавају да упадају ови разни, Пиварски и ови, напротив, имали су задатак да чувају да ти људи не побегну. Значи они су дозвољавали овима да уђу.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Истовремено, председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био дужан да обезбеди да се ти људи сачувају? По Вама, ко је био дужан да спречи да упадају људи који убијају те људе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нико од њих није Вама рекао да сам ја послао било кога или да сам ја лично издао наредбу да они изврше обезбеђење тог објекта и људи, да им ја дам упутства како да то ураде и обезбедим оружје. Све што су они казали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су казали да су они чета територијалне одбране.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они су казали да су, ја бих Вас молио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја Вас питам онда, ко је требао да организује да чета територијалне одбране сачува људе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никакве везе са људима који су одвојени и смештени у ТШЦ, ТО није имао, а колико су они у ТО, нека Вам каже чињеница да су били група која је заједно са осталима, упала да побије људе у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова чета ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Та чета ТО, имате изјаву од Микца, од Николића, од Керкеза, од свих. Према томе, ако су они припадници ТО, ако веће може тако да третира, онда ја немам образложење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не третира веће, они кажу да су чета ТО.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нису ничија чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуна када су дошли да чувају, они кажу, ми смо чета ТО, они то кажу, не кажемо ми. Ја Вас питам, ко је дужан да обезбеди да чета ТО чува неке затворене људе, по Вашем сазнању, као команданта ТО тог дана 01. јуна, не причамо после?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Требала је војна полиција обезбедити, војна полиција и војска обезбедити објекат са људима. Истовремено, моје размишљање да ти људи нису требали ту ни да буду, једноставно, нису требали да буду. Ако ништа друго, ако су и задржани, ако је неко одлучио да их задржи, имао је бољи објекат-спортски центар где би имали комоције да људи могу да шетају. Дакле, тим људима нека су задржани, није било места у том објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по Вашим скромним војним, Ви сте кренули од оних уља, шећера и оно «Дијамант» и тако.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте, јесте, «Сунце».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте после испали велики војни, Ви сте рекли да Ви немате никаква војна знања, по Вашим тим војним сазнањима, то сам хтела да Вас питам, ко је био онда тај ко је био дужан да обезбеди те људе унутра, јер они кажу, нису имали такав задатак?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Неко из «Стандарда» је требао организовати, као што је неуспешно организовано дежурство и чување Челопека и људи у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то никакве везе са Вама нема?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само још једно питање. Мало пре сте на моје питање рекли, одговорни су они који су се тамо лажно представљали као неки полицајци и тако даље. Мене занима, после пет година овог суђења, врло ми остаје нејасно, Ви представљате неку Вашу часну и патриотску улогу тамо. А зашто сте се Ви лажно представљали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па из простог разлога што ми је кретање по Србији и Југославији, како хоћете прихватите, било још слободно и било масовно, бојао сам се за фамилију, бојао сам се за фамилију, деца су била још релативно мала, бојао сам се за фамилију и то је једини разлог да употребим друго име. Другог разлога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви лажно представљали или Вам је кумовао овај?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Брано, па то је једини разлог кажем, Брано, «Q», Радић, они су сви знали моје име, они су знали мој број телефона у Сомбору, кум ми је био «Q», он је сетио се, не Перо Перић, него Марко Марковић.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Вам је неко дао лажна документа?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Одакле се Ви тамо шетате на ратном простору без докумената?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То ме сада питате, требало би да Вам одговорим, а да Вам кажем, луда глава па шетала се, нисам имао никаквих последица, можда су ме људи и упзнали, па онда сам био сигурнији.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како то, у то време без докумената, баш није могао свако да се шета.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо верујте, да на то питање.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немате одговор?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам, било би смешно.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а наставак заказује за:

16.04.2010. године, са почетком у 9,30 часова, судница 4.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

ВРЗЗЗ0170